

Allioli

Quaderns de l'ensenyament del País Valencià, núm. 293, Època IV, JUNY 2024

STEPV INTERSINDICAL
VALENCIANA

JA N'HI HA PROU!

- NO A LES RETALLADES
- SÍ AL VALENCIÀ
- NO AL DISTRICTE ÚNIC
- MILLORA DE LES CONDICIONS LABORALS

**PER
L'ESCOLA
PÚBLICA!**

**VAGA 23
DE MAIG**

CLAM AL CARRER

ÈPOCA IV Núm. 293. JUNY 2024
SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORES DE
L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALÈNCIÀ
(STEPV), INTERSINDICAL VALENCIANA

REDACCIÓ

DIRECTOR: Manel Àlamo • **CAP DE REDACCIÓ:** Clara Esteve
• **CONSELL DE REDACCIÓ:** Manel Àlamo, Joan Blanco,
Marc Candela, Vicent X. Contrí, Clara Esteve, Ma Carmen
Gil, German Nando • **REVISIÓ LINGÜÍSTICA:** Toni Soriano
• **DISSENY I MAQUETACIÓ:** JuanRa Ortiz i Òscar Rosaleñ
• **PORTADA:** Vicent X. Contrí • **AUDIOVISUALS:** Manel Àlamo,
Clara Esteve, Vicent X. Contrí • **WEB:** Merche Arráez •
COL-LABORACIONS: Francesca Berenguer, Joan Blanco,
Josep Canet Ferrer, Emile Cere Pujol, Eva Cifres Pons,
Col·lectiu de Literatura Infantil i Juvenil Pep Sempere,
Vicent Xavier Contrí, Alfonso Cueto Rejón, Paco Galiano,
Miquel Marín, Gemma Martín, Xavier Nogués Sanchis,
Ferran Pastor i Belda, Joan V. Pérez Albero, Joan Pérez,
Fernando Pérez García, Javier Rico Sesé, Begoña Siles
Ojeda, Eliseo Soriano Casanova, Piedad Soriano Montiel,
Aleixandre Vercher Grau, Mara Vicent Palmí.

ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT:

Juan de Mena, 18, baixos. 46008 València. Telèfon 963
919 147, Fax 963 924 334, alloli.stepv@intersindical.org,
www.intersindical.org/stepv • **TIRATGE:** 21.000 exemplars,
ISSN: 1576-0197 • **DEPÒSIT LEGAL:** V-1.454-1981 •
FRANQUEIG CONCERTAT: 46/075

INTERINDICAL VALENCIANA

ALACANT: Glorieta Poeta Vicente Mogica, 5-12. 03005,
Tel. 965 98 51 65 • **ALCOI:** Alcoleja, 5. Tel. 690 158 689
• **ALZIRA:** Plaça del Sufragi 11, Ent A i B. 46600, Tel. 96
240 02 21 • **ELX:** Maximilià Thous, 121-B. 03201, Tel. 966
22 56 16 • **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003,
Tel. 964 26 90 94 • **VALL D'UIXÓ:** Avinguda Jaume I, 31 E
(entresol), 12600, Tel. 648 53 32 41 • **GANDIA:** Av. d'Alacant,
18-1r. 46701, Tel. i fax. 962950754 • **VALÈNCIA:** Juan de
Mena, 18, bxs. 46008, Tel. 96 391 91 47 • **BUNYOL:** Pl.
Layana 1b. 46360, Tel. 960 823 260 • **XÀTIVA:** Portal del
Lleó, 8, 2a. 46800, Tel. 96 228 30 67 • **SAGUNT-PORT DE**
SAGUNT: Pintor Pinazo 27, Port de Sagunt • **UNIVERSITAT**
D'ALACANT: Edifici Ciències Socials. Tel. 965 90 95 12 •
UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ: Ed. Rectorat. Campus
Riu Sec. Tel. 964 72 88 12, **UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:**
Blasco Ibáñez, 21. Tel. 96 398 30 18 • **UNIVERSITAT**
POLITÀCNICA DE VALÈNCIA: Camí de Vera, s/n. Tel.
96 387 70 46 • **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ**
(ELX): Maximilià Thous, 121, bxs. Tel. 966 22 56 16 •
UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA CEU: Alfara del
Patriarca. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT CATÒLICA**
SANT VICENT FERRER: Godella. Tel. 96 387 70 46

Amb la col·laboració
de la Conselleria
d'Educació, Investigació,
Cultura i Esport:

**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua

Amb la col·laboració de:

Per al conseller José Antonio Rovira, pel seu atac al conjunt del professorat i a l'escola pública: retallades en les plantilles docents, en les EOI, en infantil i primària, mentre potencia l'ensenyament privat. Pel seu menyspreu cap al valencià, no només en l'ensenyament. Per la seua incapacitat de dur a terme el concurs de trasllats autonòmic de secundària i altres cossos. I per moltes altres coses que vindran.

Per a la comunitat educativa, per haver-se mobilitzat massivament als carrers de tota la geografia valenciana reivindicant l'educació pública, de qualitat i en valencià durant la jornada de vaga del 23 de maig i els dies previs i posteriors. Per plantar cara a les polítiques regressives i contràries a l'educació pública.

EDITORIAL

Fa n'hi ha prou!

El 23 de maig passarà a la història com el dia en què la comunitat educativa va reaccionar i va dir prou. Prou a les retallades, prou a l'empitjorament de les condicions laborals del professorat, prou a l'arraconament del valencià, prou a la segregació escolar, prou, en definitiva, als atacs sistemàtics d'aquest govern contra l'escola pública.

La vaga va ser un èxit. Una resposta contundent per part de professorat, famílies i alumnat a la gestió del conseller Rovira. La Plataforma per l'Ensenyament Públic —de la qual forma part l'STEPV—, entitat convocant de la parada, va xifrar el seguiment en vora un 70%. Feia temps que no es produïa una jornada

mobilitzadora així. Milers de persones van participar en les diferents concentracions i manifestacions que van tindre lloc de nord a sud de tot el País Valencià. Les principals es van convocar a Castelló, Port de Sagunt, València, Ontinyent, Gandia, Alcoi, Dénia, Petrer, Alacant, Elx i Torrevella. Més massives encara van ser les manifestacions que a la vesprada van recórrer els carrers de Castelló, València i Alacant.

El govern valencià va tractar de menysprear la vaga. El mateix conseller Rovira, la vespra de la jornada, assegurava que no hi havia cap motiu per a convocar-la i que només responia a interessos polítics de les entitats organitzadores. Com si ell no haguera tingut cap responsabilitat en la gestió caòtica de la Conselleria

d'Educació que, des de principi de curs, ha patit enguany tota la comunitat educativa: les desastroses adjudicacions d'inici de curs, el catastròfic transport escolar, l'anul·lació del concurs de trasllats 23/24 de secundària, la suspensió del pla Edificant, l'aplicació del segregador districte únic en el procés d'admissió de l'alumnat, les retallades en les EOI, infantil i primària o la mal anomenada llei de llibertat educativa, que marginarà el valencià en l'escola. De motius, com acabem d'enumerar, n'hi havia prou, inclús per a demanar-ne la dimissió.

Amb tot, els responsables de la Conselleria es desentenien d'aquest clam contundent contra la seua gestió. L'endemà mateix de la vaga van anunciar que denunciarien l'acord de plantilles docents signat el curs passat. Fet que es traduirà en una retallada de professorat, fet que constituirà un nou atac contra l'escola pública. S'esperen temps difícils, perquè aquest govern té un full de ruta ben clar que vol seguir i aplicarà qualsevol mesura, per dura que siga, sense negociar-la abans amb els representants legals del professorat.

Des de l'STEPV continuarem deixant-nos la pell pel professorat i per l'escola pública, com hem fet —a pesar del que diguen— amb governs de tot signe polític. El curs que ve, si cal, amb més força encara.

El nostre sindicat es va constituir com una organització desitjada, treballada i amb voluntat de persistència. La seua fortalesa es va forjar amb una aliança de lluites i d'aspiracions on cada peça va encaixar formant un puzzle sòlid que, contra el pronòstic de molta gent, dura ja quasi cinquanta anys. Moltes d'aquelles propostes s'hi incorporaren des del sud, i de manera destacada des del Baix Segura, comarca ben representada en l'acte per Pepe González Box i José Manuel López Grima. I de l'ensenyament a la Intersindical Valenciana, que Honorat va seguir sempre amb interès, com ens va recordar Vicent Maurí, portaveu durant molts anys de la Intersindical.

Del compromís amb el valencià i la seua terra va parlar Baltasar Vives, que va compartir amb Honorat militància en el sindicat i, posteriorment, en la Conselleria d'Educació i en el treball social i polític.

Honorat va ser membre de l'Acadèmia Valenciana de la llengua. Durant 20 anys va aportar el seu coneixement i eixa capacitat d'integració que tant el van caracteritzar, com va destacar la seua presidenta, Verónica Cantó.

Per a finalitzar, en representació de la família, va intervindre el seu fill Fran. El grup "Arrop i tallaetes" va posar la part musical de l'homenatge.

L'acte va servir per a reconèixer la figura d'Honorat, però també d'aquella generació que explica el que ha estat i serà l'STEPV. Com va escriure en el llibre commemoratiu de 35 anys d'STEPV (2009):

"Estic ple de records de companys i companyes que en la dècada 76-86 compartíem la preocupació per una escola arrelada al medi, el compromís amb el nostre País Valencià i la fidelitat a la nostra llengua... Fòrem protagonistes d'un procés apassionant. En homenatge a tots ells, faig memòria d'aquells anys."

Hui, som nosaltres qui recordem la gran tasca que va fer Honorat a qui guardarem per a sempre en el cor.

EN MEMÒRIA D'HONORAT ROS I PARDO

UNA VIDA FIDEL AL POBLE

Joan Blanco
Secretariat Nacional d'STEPV

L 1 de juny l'STEPV va organitzar un acte en memòria del nostre company, mestre i amic Honorat Ros i Pardo. Una persona compromesa amb la seua gent i la seua terra que ens va deixar el passat 1 de novembre.

Honorat va ser el representant provincial triat per negociar amb el Ministeri d'Educació en 1976. Era una època de forta centralització administrativa en què calia una representació alternativa estatal: la Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament (UCSTE). Així, com a membre de la Coordinadora estatal que va posar en marxa el moviment unitari de Mestres, es va convertir en un dels principals impulsors de l'STEPV.

Honorat va ser membre dels primers secretariats de la UCSTE i de l'STEPV fins que es va dedicar de manera preferent a la promoció del valencià. Des de l'escola va participar en l'edició de llibres per a l'aprenentatge

de la nostra llengua i va treballar en la formació lingüística de moltes generacions de mestres des dels cursos de valencià de l'ICE (Institut de Ciències de l'Educació). Més tard va ocupar diverses responsabilitats en la Conselleria d'Educació, en el Gabinet d'Ús del valencià i en l'elaboració de la Llei d'Ús i Ensenyament del valencià (1982). De 2001 a 2021 va ser membre de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

En l'acte —conduït per Joan Blanco, Imma Coret i Súsica Cardona— van participar diferents persones relacionades amb la trajectòria vital i professional d'Honorat. Vicent Sellés, que en 1976 representava Alacant en la coordinadora estatal. Carlos Sanz, director de la revista La Tiza, impulsada per la UCSTE, i Joan Lluís Tous i Miguel Angel Mingote, del grup "els quaranta d'UCSTE".

Jaume Muñoz, primer director de l'Allioli i veí d'Honorat durant molts anys, i Rosa Graells, membres dels primers secretariats del sindicat, van destacar el paper d'Honorat en la configuració del sindicalisme valencià a l'ensenyament i en la creació de l'STEPV.

**PER
L'ESCOLA
PÚBLICA**

JA N'HI HA PROU!

**CONTRA
LES
RETALLADES**

JA N'HI HA PROU!

**PER LA
MILLORA DE LES
CONDICIONS
LABORALS**

JA N'HI HA PROU!

TOT CONDUÏA CAP A LA VAGA

ACABA UN CURS MARCAT PELS ATACS DEL GOVERN VALENCIÀ A L'ESCOLA PÚBLICA

Acaba un curs polèmic. L'equip del conseller José Antonio Rovira, a banda d'una gestió caòtica (adjudicacions d'inici de curs, mal funcionament del transport escolar o l'anul·lació del concurs de trasllats 23/24, per posar-ne alguns exemples), ha seguit un full de ruta destinat a deteriorar la xarxa pública i arraconar el valencià del sistema educatiu. Des del principi, l'STEPV ha estat enfront i ha denunciat aquestes polítiques.

Amb el nou any, la situació es va fer insostenible. En març, les Corts van rebutjar la baixada de ràtios que va proposar el Sindicat amb una arplega de més de 20.000 signatures i, a més, el govern PP-VOX va presentar l'anomenada llei de "llibertat educativa" que, en realitat, únicament pretén marginar el valencià de l'escola.

Per tots aquests motius, el Consell Nacional de l'STEPV celebrat a l'Alcúdia el 23 de març va rebutjar les polítiques educatives del Consell i va parlar obertament de convocar una vaga.

La vaga es va gestar en les setmanes següents. Entre el 16 i el 18 d'abril el Sindicat va convocar diverses assemblees comarcals per avaluar si el professorat estava obert a secundar-la. Paral·lelament, la Plataforma per l'Ensenyament Públic, integrada per les organitzacions majoritàries de la comunitat educativa —entre elles l'STEPV— va començar a organitzar-se.

Finalment, el 24 d'abril, la Plataforma va convocar la vaga per al 23 de maig. Els motius, els següents:

1. Contra les polítiques de foment de la privatització i desmantellament de la xarxa pública

Des de l'inici de la legislatura s'havia evidenciat que l'objectiu del govern de PP i VOX era potenciar la concertada en detriment de la pública. En els pressupostos de 2024 s'han retallat més de 121 milions d'euros per al pla Edificant de construcció i rehabilitació

El nou govern PP-VOX ha tret la pitjor nota possible en matèria educativa. A la mala gestió, cal afegir retallades brutals, la llei d'arraconament del valencià, l'aplicació del districte únic o la paralització del pla Edificant. Calia una reposta contundent per part de la comunitat educativa: la vaga del 23 de maig.

de centres públics (un 40% respecte 2023), i el govern ha anunciat una inversió de 126 milions d'euros en la gratuïtat de 0-3 anys. Curiosament, la inversió es produirà on més presència privada hi ha (només hi ha 52 escoles en la xarxa de la Generalitat, 245 escoles municipals enfront de les 545 escoles privades).

S'ha retallat de forma brutal l'oferta d'idiomes en les EOI per al curs que ve, que estan en peu de guerra i que cal revertir immediatament. La Conselleria també ha anunciat que enguany no es convocaran les estades a l'estranger per a professorat. En FP, depèn de com es gestione la nova llei, també pot comportar retallades, com hem observat en altres territoris.

D'altra banda, el nou decret d'admissió recupera el segregador districte únic. Aquest model afavoreix clarament la concertada. El punt que poden posar els centres és un

El Consell Nacional de l'STEPV celebrat a l'Alcúdia el 23 de març va rebutjar les polítiques educatives del Consell i va parlar obertament de convocar una vaga

mecanisme perquè siguin aquests qui trien l'alumnat i no les famílies, com pretén vendre la Conselleria. Per tant, es fomenten centres elitistes concertats i centres gueto públics. Normalment aquesta mesura va acompanyada de retallades d'unitats en la pública, com així ha sigut.

2. Per la negociació de la millora de les condicions laborals del professorat

Fa temps que els sindicats reclamem millores retributives, reducció de les ràtios (recordem que PP i VOX ens van tombar la ILP presentada en les Corts Valencianes), eliminació de la burocràcia o reduccions de jornada a majors de 55 anys. Aquestes propostes, i moltes altres, es van traslladar a la Conselleria en les dues juntes de portaveus (en novembre i febrer) i el silenci ha sigut la resposta.

Són reivindicacions que el govern del Botànic tampoc no va atendre (tot i que sí que va rebaixar la ràtio en algunes localitats), a pesar dels compromisos per a abordar-les.

3. Contra la llei d'arraconament del valencià o "de llibertat educativa"

Aquesta normativa substituirà l'actual llei de plurilingüisme. El que pretenen PP i VOX és arraconar al màxim l'ús del valencià com a llengua vehicular en el sistema educatiu. A les comarques castellanoparlants, per exemple, no es podran cursar assignatures no lingüístiques

en valencià. Tampoc no hi ha cap mesura que fomenti l'ús del valencià en l'ensenyament, fet que col·lideix amb l'Estatut d'Autonomia i la llei d'ús i ensenyament del valencià.

Es preveu que la llei s'aprove en el mes de juliol, per això és important mobilitzar-nos per a intentar que es retire o, com a mínim, minimitzar l'impacte negatiu que, sens dubte, tindrà en el valencià.

En resum, el govern valencià ha aplicat mesures que atempten contra els interessos de la pública, reforcen la concertada i arraconen el valencià. A més, no ha atés les peticions sindicals per a millorar les condicions laborals del professorat, atendre millor el nostre alumnat i, per tant, millorar la qualitat de l'ensenyament.

L'arranjament escolar per al curs que ve, nou colp a la pública

Per si aquestes raons no foren suficients, el dimecres 8 de maig la Conselleria va anunciar l'arranjament escolar per al pròxim curs. Una proposta en què, d'entrada, es retallava 206 aules d'infantil i primària del sistema públic. Una retallada brutal que no s'havia produït ni en els moments més durs de la consellera Català.

En els cursos anteriors és cert que s'havien reduït unitats en primària. Ara bé, es compensava amb l'increment d'unitats en infantil, especialment des de la incorporació de les aules de 2 anys als centres públics. El curs que ve, en canvi, aquestes places es perdran i es confirma que el pla de 0-3 anys anunciat per la Conselleria d'Educació no està pensat per als centres públics sinó per a fomentar l'escolarització en la privada i confirma la política global de la Conselleria de desmantellar la pública en benefici de la privada.

El govern valencià ha aplicat mesures que atempten contra els interessos de la pública, reforcen la concertada i arraconen el valencià

VAGA/ CRÒNICA

Alacant

Castelló

VAGA MASSIVA

LA COMUNITAT EDUCATIVA ES MOBILITZA PER FRENAR L'ATAC A L'ENSENYAMENT PÚBLIC AMB NOMBRESES CONCENTRACIONS I MANIFESTACIONS

La resposta als atacs al valencià, a la igualtat, a les condicions laborals i a les retallades va ser contundent. La comunitat educativa va secundar la vaga del 23 de maig massivament i va eixir al carrer per plantar-li cara al govern de PP i Vox, que en només un any està fent tots els possibles per a fer malbé l'ensenyament públic. El professorat, l'alumnat, les mares i els pares van respondre a la crida de la Plataforma per l'Ensenyament Públic, de la qual en forma part STEPV.

El múscul de les mobilitzacions ja es va deixar veure al matí. Les concentracions en les principals ciutats del País Valencià deixaven estampes de places plenes, a rebentar, a Gandia, Alcoi, Dénia, Ontinyent, Alacant, Castelló de la Plana, Elx, Torrevella, Petrer i Sagunt. A la ciutat de València la primera de les manifestacions, a les 11 del matí, ja reflectia l'èxit de la convocatòria de vaga. Un riu de gent va

recórrer els carrers i les avingudes del Cap i Casal. En arribar a les Corts Valencianes, es van multiplicar els crits i les consignes contra el govern de dreta extrema i extrema dreta. Diputats del PSPV i Compromís van baixar al carrer per donar suport a la Plataforma. El recorregut es va realitzar sense incidents i finalitzà a les portes del Palau de la Generalitat.

Mentrestant, seguien arribant dades de seguiment de la vaga que al remat se situaren en un 68%, segons la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic. El professorat havia deixat clar a la Conselleria que havia agafat un mal camí, atacant els pilars bàsics de l'ensenyament públic valencià. Ni les instruccions dictades a les direccions dels centres, ni els abusius serveis mínims per a la vaga —ordenats per la conselleria— van impedir que les protestes foren multitudinàries.

Com era possible que la comunitat educativa fera palés el rebuig a les polítiques de PP i Vox, només un any després del canvi de govern? La resposta era clara. En poc de temps han instaurat el districte únic segregador per a l'admissió

de l'alumnat, una mesura que generarà desigualtats socials i afavorirà l'escola privada-concertada. També han decidit paralitzar les reformes i construccions de nous centres educatius, amb la tisorada al pla Edificant. Les retallades en el professorat han començat per les escoles oficials d'idiomes, que estan en peu de guerra, i en les plantilles d'infantil i primària. Finalment, el valencià torna a estar en el punt de mira del Consell amb la llei d'arraconament de la llengua, que redueix l'ús del valencià fins a límits que ens retornen als anys anteriors a la Llei d'ús i ensenyament del valencià de 1983.

Els manifestants corejaren diferents proclames: «Volem estudiar, no volem torejar», «La llengua no es retalla», «Cap idioma sobra, sobra el conseller»

Les tres grans manifestacions, a Alacant, Castelló de la Plana i València, es van obrir amb pancartes de la Plataforma per l'Ensenyament Públic i amb un mateix lema: «Per l'escola pública. Més inversió, més qualitat, més valencià i més dignitat». A València es va registrar la manifestació més nombrosa. Darrere de la Plataforma i de representants de la comunitat educativa, STEPV encapçalava el pas de les forces sindicals. Darrere caminaven els partits polítics i el públic en general.

Les proclames dels manifestants van animar la jornada de vaga. A Castelló es van sentir crits com ara «Cap idioma sobra, sobra el conseller», «Educació pública i en valencià» «Volem estudiar, no volem torejar» i «Les mestres lluitant també estan ensenyant». A València, també es van entonar frases reivindicatives: «Volem escola pública, en valencià i de qualitat», «Rovira dimissió! Mazón go home!», «Si això no s'apanya, canya, canya, canya!» i «Amb Rovira anem de cul». A Alacant els lemes igualment es van fer sentir: «Més classes i menys classisme», «La llengua no es retalla», o «Mira Rovira, vaga educativa».

A València, l'acte es va tancar amb diferents parlaments i l'actuació del raper Arjé (que també es professor de secundària) amb tot un seguit de «barres» (frases) escrites per a l'ocasió: «Tiren la poma de la discòrdia, en forma de llei antidemocràtica i es que fa falta incendiar la ciutat com ells ja feren amb Xàtiva» (...) «Temen la força, perquè poble és hora que la temen. Quan ells no tenen principis, només operen les peles».

València (Foto: Germán Caballero)

Dénia

Alcoi

Gandia

Alzira

Petrer

Sagunt

Ontinyent

Torrevella

ENTREVISTA: ANNA OLIVER, PROFESSORA DE VALENCIÀ DE L'EOI D'UTIEL

"EL PP DEIA QUE AMPLIARIA L'ENSENYAMENT DE LLENGÜES EN LES ZONES RURALS I ESTÀ FENT TOT EL CONTRARI"

El seu activisme contra les retallades en l'Escola Oficial d'Idiomes d'Utiel s'ha fet viral. Anna Oliver és la cap del Departament de Valencià d'aquest centre, que compta amb extensions a Requena, Bunyol i Xiva, i que es reivindica per no desaparèixer. Al País Valencià, la supressió de 273 grups afecta un total de 21 EOI i llengües com ara el valencià, l'anglès, el castellà per a estrangers, l'alemany, l'italià, el francès, el portugués, el romanés o l'èuscar. A més a més, la Conselleria ha eliminat també l'EOI en línia, que funcionava amb 142 grups. Raonem amb Anna Oliver de tot plegat.

Vicent Xavier Contrí
Àrea de Publicacions i Comunicació

Q uè representa per a vosté ser docent d'EOI?
Crec que dona l'oportunitat de formar les persones adultes. Les professores reforcem la part de l'autoestima, de mostrar les seues capacitats. És la meua passió, des del principi volia ser professora d'EOI.

Quin és el perfil de l'alumnat de l'escola d'Utiel?
És molt divers, però si hi ha una cosa en comú és que tots i totes necessiten la certificació de coneixements de valencià o la volen per a accedir a la Funció Pública o per

a millorar puntuació en les borses de treball. En els nivells més baixos hi ha persones que no van poder estudiar en el seu moment o van demanar l'exempció del valencià. Estem en una zona castellanoparlant i el seu coneixement de la llengua és mínim; a través de la televisió i poc. En els nivells alts, la majoria tenen estudis superiors i més formació que potser han realitzat a València. Volen ser professors o millorar en les borses de Sanitat.

Amb les retallades al remat estàs limitant la capacitat de millora de les persones i de la seua classe social

Per què creu que Educació ha passat la tisora per l'EOI d'Utiel i la resta de centres?

A Utiel em sorprén. El programa del PP deia que s'ampliaria l'oferta d'idiomes i de nivells en les zones rurals, però casualment —o no tan casualment— han fet aquesta retallada, tot i que ells li diuen reagrupació. Estan fent tot el contrari del que deien. Des del meu punt de vista no tinc clar fins a quin punt estan fent això per a llevar, al final, el requisit lingüístic. Perquè si tu li llesves les oportunitats a la gent d'ací de poder aprendre valencià i tenen totes les facilitats per a no fer-ho (encara hi ha l'exempció del valencià), com els demanes un requisit si ni tan sols els estàs oferint una via pública i de qualitat per a formar-se en aquest idioma? M'agradaria pensar que no és això, però crec que sí.

Per altra banda, crec que l'Administració no acaba d'entendre quines són les necessitats de les zones rurals. En el cas d'Utiel, i en les comarques amb risc de despoblament, ja tenen moltes retallades de serveis bàsics. Són variables que no ajuden i que si li sumem les retallades en educació, els pobles rurals es queden molt aïllats. La intenció que hi ha darrere del govern no la sé, però és veritat que pareix que vulguen llevar-li prestigi al fet d'aprendre idiomes, quan en aquesta comarca és fonamental saber

llengües en el món de l'empresa, perquè es dedica a l'exportació del vi.

I pel que fa al conjunt del País Valencià?
En general pense que els governants no són conscients de la necessitat que hi ha de tindre una xarxa pública d'EOI. Potser ells poden portar els fills i filles a una escola bilingüe en anglès i castellà o en altres idiomes. O potser tenen diners per dur-los a un mestre particular o a una acadèmia per pagar els 150 euros i escaig que val examinar-se per Cambridge. Però hi ha moltes persones que no tenen poder adquisitiu i no s'ho poden permetre, per tant, cal una xarxa pública d'EOI, potent, viva i amb molta oferta per satisfer les demandes de la societat. És una mica irònic; d'una banda no dones l'oportunitat de fer-ho de manera pública, assequible i amb uns estàndards de qualitat que passem totes les EOI i, de l'altra, demanes un títol per a tindre el grau universitari o per a accedir a certs màsters. Llavors amb les retallades al remat estàs limitant la capacitat de millora de les persones i de la seua classe social.

A Xiva, Bunyol, Utiel i Requena governa el PP. Tots ells municipis que pateixen retallades en l'EOI. Han parlat amb els consistoris?

Sí. I he de dir que en la majoria dels casos tenim un suport latent. Ara estan intentant veure com promouen l'Escola, potser s'han adonat que pot arribar el tancament de l'EOI. Però clar, la política és la política i és complicat situar-se en contra d'organismes superiors.

Quina valoració fa de les declaracions del conseller d'Educació quan va afirmar que el País Valencià tenia més EOI que Catalunya, com si això fora roïn.

Segons tinc entès les dades del conseller no són ni certes. Compta les seccions com si foren escoles, per tant això seria com un error de base. Però encara que fora cert el que ell comenta a mi em pareix atrevit i ridícul per la seua part, perquè, al final, quin sentit té? Si tens una cosa bona has de potenciar-la i cuidar-la. És curiós que ho diga en el cas contrari en el sentit de "com podem tindre una xarxa millor que Catalunya!". Hauríem de valorar allò que tenim i no reduir la despesa pública per a oferir un pitjor servei o més limitat.

Ha fet vaga i les seues accions de protesta han sigut molt virals. Per què és important mobilitzar-se?

He fet vaga perquè crec en l'escola pública. És important defensar-la perquè tot el que es perda ara serà difícil de recuperar. Retallar és molt més fàcil que obrir. És cert que estem treballant per a la Conselleria i, per tant, és com rebel·lar-nos contra els nostres caps, però pense que una visió crítica aporta aspectes positius perquè en els despatxos potser no veuen la realitat o les conseqüències de la seua actuació. En el cas d'Utiel, limitar l'aprenentatge del valencià és molt perjudicial. Els responsables de la retallada no hauran d'agafar el cotxe per a fer 50 quilòmetres per a anar a Xiva o més lluny. Llavors, alerta, no poden exigir les mateixes ràtios en una zona en despoblament que en una ciutat molt poblada. Els ciutadans i ciutadanes d'ací no són de segona, mereixen els mateixos serveis.

Hauríem de valorar allò que tenim i no reduir la despesa pública per a oferir un pitjor servei o més limitat

SÍ AL VALÈNCIA

Francesca Berenguer
Professora de València
IES Hermanos Amorós de Villena

La Conselleria va informar als centres de predomini lingüístic castellà sobre l'aplicació legal del manteniment o la modificació del Pla lingüístic. El problema rau en el fet que en els consells escolars van decidir aquesta mesura, i de la mateixa manera que es va acordar el manteniment del PLC, podria haver-se decidit el contrari.

Què comporta que açò es debata en el Consell Escolar i que no es tinga en compte la veu dels especialistes? Doncs que es qüestiona qualsevol tema estrictament educatiu, sense criteri. Des del departament de València vam apostar pel manteniment del PLC, tot i que ni de bon tros garanteix l'equitat lingüística.

A més, encara tenim l'obsoleta llei l'exempció del València. Cada curs hem d'explicar a l'alumnat i a les famílies els nombrosos beneficis que suposa cursar l'assignatura, com ho fa qualsevol alumne valencianoparlant que estudia Castellà. En l'ESO ja no trobem cap cas d'exempció. En

el batxillerat és on hi ha un gran nombre d'exempts.

Ens sentim qüestionades per haver de tornar a justificar un tema que estava tancat. Estem fartes d'una subjectivitat revengista institucional en forma d'odi malaltís cap al valencià. Amb tot, nosaltres seguirem ensenyant València amb entusiasme.

Estimar el valencià, també significa estimar la diversitat, que és la millor actitud per a assaborir plenament la vida. Qui és partidari de Sí al Valencià, és partidari del sí al plurilingüisme, del sí al respecte per la diversitat, del sí tant a Garcia Lorca com a Estellés. En definitiva, d'estimar les paraules.

MENYS BUROCRÀCIA

Josep Canet Ferrer
Director del CEIP Luis Vives de
Quesa (La Canal de Navarrés)

Quan dic que estic com a director en Quesa solc tindre com a resposta: "Xe que bé, estaràs molt tranquil·let", ja que en general es té una visió idíl·lica del que és una escola rural, xicoteta, rodejada de natura i amb gent plana i amable. En general era així, però des de la pandèmia aquests pobles s'han anat repoblant i ara som un microcosmos en el qual apareixen tots els elements de la societat en la seua proporció.

Als centres incomplets sols els mestres tutors són definitius. Els especialistes (Música, EF, PT, AL, Religió) són itinerants amb altres centres, però encara que molts volen repetir al següent curs, com que no s'estabilitzen les places, cada curs tenim un percentatge altíssim de professorat nou, per la qual cosa cada inici de curs hem de construir un equip quasi des de zero. Les aules multinivell són un espai d'aprenentatge molt enriquidor per als alumnes però suposen un repte per al professorat, especialment quan un mestre s'enfronta per primera vegada a la programació i organització d'aquestes aules.

Que l'equip directiu estiga compost d'una sola persona (el director) suposa que tots

el processos que en altres centres estan repartits entre tres persones (cap d'estudis, secretari i director) han de ser assumits pel director. La confecció dels horaris, la comptabilitat del centre, l'adscripció i admissió de l'alumnat, la sol·licitud de beques, la gestió del menjador, la redacció de la PGA, el PAM, etc., a banda d'assumir la responsabilitat de les decisions que es prenen, això genera un gran sentiment de soledat, encara que l'equip de mestres és meravellós cada any.

No tenim a qui queixar-nos i, a més, ni tan sols podem fer vaga, ja que sempre hi ha d'haver un membre de l'equip directiu en serveis mínims.

MILLORS CONDICIONS LABORALS

Javier Ricó Sesé
Coordinador de Disseny Gràfic de l'Escola
Superior de Disseny d'Alacant

Les escoles d'Art i Disseny constitueixen un cos independent dins del marc de l'ensenyament, en el qual s'imparteixen tant cicles formatius com graus. No obstant això, no compten amb els mitjans ni les condicions, especialment en el cas dels graus, si es compara amb la

universitat, tot i que la titulació és la mateixa.

El professorat d'aquests centres no gaudeix de les mateixes condicions laborals que un professor universitari. Per exemple, encara que hauria de dedicar part de la seua jornada laboral a la investigació, tan sols té tres hores setmanals per a desenvolupar aquesta tasca. De vegades ni tan sols això, ja que la massificació de les aules –no es compleixen els ràtios i en moltes ocasions s'han de realitzar més hores lectives de les que corresponen– no permet aquesta dedicació.

Les escoles, llevat d'excepcions com l'EASD de València, no disposen de

mitjans ni instal·lacions pròpies dels ensenyaments que imparteixen. En molts casos aquests centres necessiten reformes urgents per a garantir la seguretat de l'alumnat i donar un ensenyament de qualitat. Tampoc poden créixer en els seus estudis, ja que la poca disponibilitat d'aules i professorat no permet créixer en aquest sentit i quan s'obri un nou cicle s'ha de fer a cost zero.

La llei d'ensenyaments artístics recentment aprovada hauria de solucionar alguns o la majoria d'aquests problemes, però no pareix que de moment s'haja plantejat res sobre aquest tema.

DISTRICTE ÚNIC

Mara Vicent Palmí
Mestra i cap d'estudis del CEIP Martínez
Valls d'Ontinyent (Vall d'Albaida)

La qualitat de l'escola pública es veurà minvada per molts factors els curss vinents. El professorat i la comunitat educativa hem exercit el nostre dret a fer vaga i hem eixit als carrers per mostrar el nostre desacord, descontentament i enuig per diversos motius, entre ells, trobem els atacs a la nostra llengua, les retallades de plantilla i unitats o el districte únic en el procés d'admissió.

Suprimir plantilla en els centres és sinònim de no poder atendre l'alumnat amb la qualitat que mereix, sinònim de decadència de l'escola pública, ràtios elevades i increment de tasques al professorat, evidències clares del sabotatge a l'ensenyament. Què farem amb els projectes encetats que requereixen codocències? Què farem amb les metodologies innovadores impossibles d'implementar si la plantilla es veu afectada? Què farem amb l'atenció personalitzada d'alumnat amb necessitats cognitives, motores, emocionals o lingüístiques?

A més, a les retallades sumem el districte únic, una normativa segregadora que persegueix el mateix objectiu que té l'escola concertada: definir escoles per estatus social i segregar

l'alumnat segons el nivell socioeconòmic i sociocultural. El districte únic dificultarà la integració social, crearà competitivitat entre les escoles públiques de les mateixes localitats, n'afavorirà algunes i en perjudicarà d'altres, fins al punt d'haver-ne de tancar algunes.

La vinculació de l'escola arrelada a l'entorn proper desapareix i perd la seua funció com a element integrador de barri i poble. El districte únic sumat a les retallades d'unitats i professorat desaten i descuida les veritables finalitats i objectius de l'escola pública, l'aprenentatge i la socialització. L'ensenyament públic mereix atendre l'alumnat amb la màxima qualitat i integrar socialment els futurs ciutadans i ciutadanes de la nostra societat.

Concentració abans de la Mesa Sectorial del 30 de maig

STEPV ESTUDIA ACCIONS LEGALS CONTRA LA CONSELLERIA PER LES RETALLADES EN LES PLANTILLES

L'ACORD AFECTA 5.000 DOCENTS PER LA TISORADA QUE ARA IMPOSA EL GOVERN DE PP I VOX. EN EL MOMENT DE TANCAR AQUESTA EDICIÓ DE L'ALLIOLI, ENCARA NO S'HAVIEN NEGOCIAT LES NOVES PLANTILLES

El darrer dijous de maig, a les acaballes del curs acadèmic, la Conselleria d'Educació va portar a la mesa sectorial de negociació la denúncia de les plantilles que havien acordat tots els sindicats amb l'anterior govern. La maniobra es va anunciar dies abans, just quan acabava de celebrar-se la vaga educativa i les mobilitzacions havien recorregut el País Valencià de dalt a baix. El sindicat estudia portar als jutjats a la Conselleria per evitar la denúncia d'un acord que no s'ha acabat de desplegar totalment i que no tenia ni un any de vida.

En aquest context de confrontació, STEPV considera que la Conselleria ha construït un argumentari per a justificar la no aplicació dels acords i la seua modificació per a impedir el creixement de plantilles previst per al curs que ve, de quasi 2000 docents més. Si, a més, deixen sense efecte les plantilles del curs 2023/24,

la retallada serà de vora 5.000 docents, la mateixa que durant la darrera legislatura de l'exconsellera i actual alcaldessa de València, M. José Català. Cal recordar, a més, que el conseller Rovira va manifestar als mitjans de comunicació l'estiu de 2023 que sobraven docents en el sistema educatiu.

La Conselleria argumenta que l'acord signat pels cinc sindicats de la Mesa Sectorial amb el govern del Botànic es nul de ple dret perquè no complia determinats requisits legals, un fet que no ha estat acceptat pels sindicats STEPV, CCOO i UGT. Segons va quedar clar durant la mesa, no hi ha cap dificultat pressupostària per a aplicar els acords, que seria un argument de pes per a paraitzar-ne l'aplicació. Si la Conselleria ha detectat alguna errada tècnica en l'acord la pot solucionar sense necessitat de denunciar-lo.

STEPV va argumentar, a més, que els acords de plantilles no es poden denunciar encara, perquè no s'han desplegat totalment. El Sindicat va al·legar la sentència ferma contra l'acord de professorat interí de 2013, guanyada per STEPV, precisament per aquest motiu. A més,

STEPV va sol·licitar a la Conselleria, en rebre la convocatòria de la Mesa Sectorial, que facilitara l'informe de l'Advocacia sobre el qual es basava la denúncia dels acords de plantilles, segons va informar la premsa. La Conselleria no va respondre a les peticions, per la qual cosa ha incomplert flagrantment el dret dels sindicats a tindre tota la informació davant d'una mesa de negociació, atemptant contra el principi de bona fe negociat arrelplegat en l'EBEP i contra el dret de llibertat sindical arrelplegat en la Constitució i en la llei de llibertat sindical (LOLS).

Marc Candela, coordinador d'acció sindical d'STEPV explicà, en una assemblea posterior, els detalls de la mesa sectorial i va subratllar una frase del secretari autonòmic d'Educació, Daniel McEvoy, que, segons Candela, és clau per a entendre la situació. Va afirmar que les plantilles aprovades pel Botànic els lliguen les mans per a desenvolupar les seues polítiques. Vaja, que no volen incrementar les plantilles per a millorar l'atenció de l'alumnat. Volen retallar en la pública per a transvasar recursos a la concertada.

CONSELLERIA SUSPÉN EL CONCURS DE TRASLLATS I DEIXA EN L'AIRE LA DESTINACIÓ D'11.000 DOCENTS

En la mateixa Mesa Sectorial del 30 de maig, els sindicats van viure una nova mostra de la disposició de la Conselleria. Mentre s'estava tractant el punt de la denúncia dels acords de plantilles, la

Conselleria ja havia publicat en la web i enviat a premsa un comunicat en què informava del contingut de la Mesa Sectorial mentre encara estava en marxa. En l'esmentat comunicat ja s'informava que no es duria a terme el concurs de trasllats de secundària abans d'informar els sindicats quan encara ni s'havia tractat el punt. La suspensió del Concurs de Trasllats d'àmbit valencià afecta un total

d'11.000 docents. La Conselleria va al·legar que no tenia temps material per a executar el concurs d'enguany. D'aquesta manera, el professorat que vullga concursar el curs vinent ho haurà de fer en el concurs d'àmbit estatal, amb el greuge que això comportarà per als milers d'afectats. Un total de 9.000 docents sense plaça definitiva hauran de participar en les adjudicacions de l'estiu.

EL MORTER

NO HI HAURÀ UN CAMÍ DE ROSES

Joan Blanco

Fa un any, després de les eleccions a la Generalitat, ens preguntàvem en aquesta secció quin seria el PP que governaria en la Conselleria d'Educació: el PP de la primera època (1995 i anys posteriors) o el PP de les ocurrències, de la confrontació i de burla a la negociació, amb l'afegit, ara, de les ocurrències en competició amb Vox.

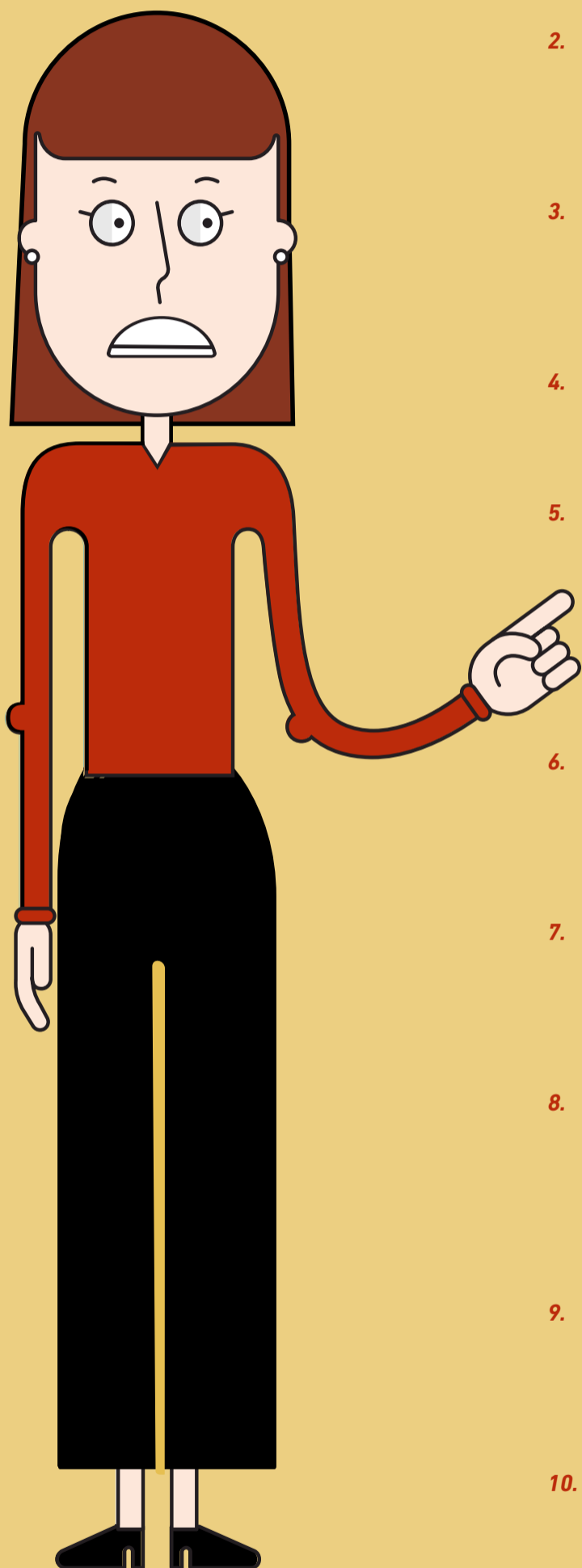
Ara anem esbrinant la resposta. Algunes de les seues intervencions han tingut un efecte directe i visible de què vindrà: retallades en les EOI o un arranjament escolar inèdit en els darrers anys. Altres mesures tindran un efecte retardat que no es veu de manera immediata, com la repercussió de la política de districte únic o la incerta aplicació de la mal anomenada "llibertat educativa". Però el canvi no és només de fons, buscant objectius privatitzadors. També és de forma. Que només vint-i-quatre hores després de la vaga del 23 de maig es publiqui la denúncia dels acords de plantilles, renunciant a millorar les condicions de l'educació valenciana, anuncia una involució del paper de la negociació col·lectiva. O l'anunci de perseguir que el castellà s'impartisca amb un mínim del 25% quan es renuncia a fer el mateix amb el valencià. Sens dubte, unes males notícies.

La bona notícia, però, és la resposta de la comunitat educativa, la de les seues organitzacions, amb una renovada capacitat per a arribar a acords, però també de la de la major part del professorat i pares i mares amb una participació en la vaga més que notable. En un context en què les qüestions immediates generen la majoria de les respostes, no era fàcil explicar per què calia respondre ara a unes mesures que, en una part important, tindran els efectes més tard. I s'ha aconseguit.

La participació en la mobilització no ha consistit només a fer un seguiment passiu de la vaga. Setmanes abans, les concentracions a les portes dels centres, l'extraordinària mobilització de les escoles d'idiomes, les concentracions comarcals massives al llarg del país, i, especialment la participació activa del sector més jove del professorat, han posat de manifest que la Conselleria, si continua així, no transitarà per un camí de roses.

Decàleg sobre la proposta de llei d'arraconament del valencià o de "llibertat educativa"

1. Es prohibeix l'ús vehicular del valencià en les comarques amb predomini lingüístic castellà. Les llengües vehiculars seran el castellà i l'anglès. **ES NEGA AL NOSTRE ALUMNAT CONÉIXER LA NOSTRA LLENGUA!**
2. Es fomenta l'exempció de l'assignatura de valencià en les comarques de predomini lingüístic castellà perquè el valencià s'ha d'introduir "progressivament", després de més de 40 anys d'aplicació de la LUEV. **ÉS UNA BURLA!**
3. En les comarques de predomini lingüístic valencià, no es recuperen les línies en valencià, com s'està difonent. En cada grup o unitat es triarà quina serà la llengua majoritària, d'acord amb uns percentatges. **ATENCIÓ: EN CADA GRUP O UNITAT, NO EN CADA LÍNIA!**
4. Aquest fet trenca per complet els cicles, ja que pot haver cursos amb llengües base diferents dins d'un mateix cicle, fet que dificulta l'aplicació del banc de llibres. **UNA RETALLADA MÉS!**
5. L'elecció de la llengua base no depèn de criteris sociolingüístics ni pedagògics, ni de l'interés de l'alumnat. Els consells escolars dels centres no opinen en aquesta qüestió. Els centres que no assolisquen els percentatges necessaris no tindran l'ensenyament en la llengua triada per les famílies. **ON ÉS, PER TANT, LA LLIBERTAT D'ELECCIÓ DE LES FAMÍLIES?**
6. S'elimina el requisit de capaciació lingüística amb el C1 de Valencià per al professorat dels ensenyaments de règim especial (FP i Artístics), d'EOI i -atenció!- a la inspecció educativa. **AIXÍ ES FOMENTA EL VALENCIÀ?**
7. S'estableixen certificacions de nivells de valencià, segons els cursos, per aprovar la matèria, retroactivament des de 2009, **COM SI ELS CENTRES EDUCATIUS ESTIGUEREN PENSATS PER CERTIFICAR IDIOMES.**
8. Es permet que professorat sense el C1 de Valencià pugua vindre d'altres territoris en comissió de serveis durant 4 anys. **COM ES GARANTEIX QUE VEHICULEN EN VALENCIÀ?** A més s'atorguen beneficis per al professorat que vehicule en anglès, com preferència en la tria dels horaris, **FET QUE CREARÀ ENFRONTAMENTS ENTRE EL PROFESSORAT**
9. Es prohibeixen els plans experimentals que permetien incrementar l'ús vehicular en valencià i se substitueixen per incrementar-los en anglès. **QUEDA CLAR QUE ÉS UNA LLEI CONTRA EL VALENCIÀ O ENCARA TENIM DUBTES?**
10. S'introdueix la censura als llibres de text, per vigilar que no aparega la paraula "català" ni cap text en la resta de dialectes del domini lingüístic català. **UN ATAC A LA NOSTRA DIVERSITAT LINGÜÍSTICA.**

CONCLUSIÓ: No està basada en criteris pedagògics, sinó clarament polítics, que pretenen arraconar el valencià. No hi ha cap mesura de discriminació positiva cap al valencià per revertir la situació de minorització lingüística.

ACCIÓ SINDICAL

LA LLEI D'ENSENYAMENTS ARTÍSTICS JA ÉS UNA REALITAT

DES DE LA CONFEDERACIÓ STEs-INTERSINDICAL S'HI HAN FET NOMBRESES APORTACIONS

Joan Pérez
Coordinador d'Ensenyaments Artístics d'STEPV

S'obri una nova i anhelada etapa amb la recent aprovada llei que regula els Ensenyaments Artístics Superiors i ordena i estableix les equivalències dels Ensenyaments Artístics Professionals. Després del seu pas pel Senat, el 8 de maig va tornar al Congrés i el 23 de maig en tingué lloc l'aprovació definitiva.

Al llarg del recorregut legislatiu, hi ha hagut un gran nombre d'esmenes que han anat evolucionant, modificant-se o simplement suprimint-se. De la mateixa manera, fins al darrer moment, just abans que el projecte es remetera al Congrés per a l'aprovació, des del Senat s'hi van incorporar algunes esmenes, com ara la inclusió dels Ensenyaments Artístics Superiors Circenses o una concreció dels continguts dels Ensenyaments Audiovisuals (incloent-hi el videojoc, l'animació i la cinematografia).

La Confederació STEs, de la qual STEPV forma part, ha estat molt activa i participativa en tot el procediment, aportant esmenes, consultant i informant el professorat i fent arribar els seus posicionaments i propostes per tots els canals possibles.

Tot i que la llei no és tal com la voldríem, ja que es queda curta en alguns aspectes, i en altres, roman desenfocada —integració total dels estudis en la universitat, regulació marc de la investigació, doctorats des dels centres EAS, etc.—, sí que es milloren assumptes relatius als estudis, al professorat i a l'estudiantat, i es fa un pas avant per a la millora dels ensenyaments artístics.

Entre les modificacions i novetats que vindran amb la llei, a banda de les incorporacions més recents del Senat enumerades anteriorment, podem citar la introducció dels Ensenyaments Artístics Superiors d'Arts Audiovisuals i els d'Esriptura Creativa, i la possibilitat que les comunitats autònomes facen propostes de creació de nous ensenyaments artístics. També relacionat amb els estudis, es podran implementar dobles titulacions i modalitats d'ensenyament semipresencial, virtual, mixt o dual. De la mateixa manera, es podran oferir titulacions pròpies i altres estudis no oficials relacionats amb la formació permanent. Pel que fa als Ensenyaments Artístics Professionals, es desenvoluparà l'equiparació

dels ensenyaments professionals de música i dansa al nivell de titulació de Tècnic Superior (MECES 1), el reconeixement i l'acreditació de les competències professionals en el Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals o les equivalències dels ensenyaments artístics professionals en el Marc Europeu de Qualificacions.

Per una altra banda, es declaren a extingir els actuals cossos docents dels ensenyaments artístics i se'n creen de nous —catedràtics/es i professors/es d'ensenyaments artístics superiors i el mateix esquema als ensenyaments artístics professional, mantenint el cos de mestres de taller— amb integracions voluntàries i períodes transitoris. Pel que fa a la investigació, es reconeix aquesta tasca i es plantegen una sèrie d'incentius econòmics i professionals en forma de llicència. Es modifica la llei d'incompatibilitats. S'introdueixen les figures de professorat emèrit i visitant, etc.

Aprovada la llei, comença un llarg procés de desenvolupament reglamentari, negociació i concreció de molts dels aspectes que la llei, intencionadament

Aprovada la llei, comença un llarg procés de desenvolupament reglamentari, negociació i concreció de molts dels aspectes que la llei, intencionadament de caràcter molt general, enuncia de manera relativament oberta o difusa

de caràcter molt general, enuncia de manera relativament oberta o difusa. En el termini màxim d'un any a partir de la seua aprovació, el govern, prèvia consulta amb les comunitats autònomes, haurà d'establir el calendari d'implantació.

En el web de la Confederació podeu llegir altres notícies relacionades amb l'evolució de la llei:

<https://www.stes.es/category/ensenanza/ensenanzas-de-regimen-especial/>

LA NOVA FP DUAL A PUNT D'ATERRAR A LES AULES AMB PUNTS FOSCOS I MOLTA DISPERSIÓ NORMATIVA

El Ministeri d'Educació i Formació Professional, en el seu suposat afany de modernitzar l'FP, continua avançant en un model que afegirà més dificultats a les que ja arrosseguen històricament els estudis d'FP.

Gemma Martín
Coordinadora d'FP d'STEPV

Els nous reials decrets aprovats per a l'FP, malgrat el seu inflat volum, no són sinó una adaptació de denominacions i concreció del RD 659/2023 als 89 reials decrets dels títols de grau superior, els 60 de grau mitjà i els 4 que arregen un total de 28 títols de grau bàsic. De novetats, poques o cap, excepte, això sí, que a hores d'ara la dispersió normativa és de tal magnitud, que el professorat requereix un GPS normatiu per a no perdre's entre decrets, reials decrets, lleis orgàniques i altres normes de rang inferior de cada comunitat autònoma.

Oportunament, ja avisàrem que el procés d'integració del PTFP al cos de secundària era positiu respecte a la idea de reconèixer el treball igual dels dos grups docents, però també era erroni en la seua execució, ja que deixa part del professorat en el cos a extingir i crea un grup nou. Ara també advertim que el plantejament d'incloure-hi nous mòduls a costa de reduir la càrrega horària dels existents és un altre error.

El Ministeri té per costum no escoltar el professorat que està en primera línia, en contacte amb empreses, alumnat i famílies, i les conseqüències són sempre negatives. Per moments, pareix fins i tot que els qui realitzen aquesta labor no són experts en l'FP i són de rang universitari, com quan es parla de la possibilitat d'introduir mòduls optatius quadrimestrals, sent eixa temporalització més pròpia de l'àmbit universitari que de l'FP. El professorat està en contra de la inclusió dels nous mòduls perquè des de la nostra experiència docent, advertim que:

- En FP funciona bé l'existència de pocs mòduls. S'augmentaran considerablement, i l'alumnat es perdrà.
- Els nous mòduls no són professionals, són més acadèmics i poc pràctics. A més, aquesta peculiaritat va en contra del model de certificació a través de l'experiència.
- Els mòduls xicotets (<3 hores) no funcionen en FP i en educació en general. Aquesta atomització de la formació és contrària a la formació holística en una professió que pretenen els cicles formatius, i dificulta el treball al professorat —tindrà els mòduls d'ara amb els mateixos continguts, resultats

d'aprenentatge i criteris d'avaluació i, a més, nous mòduls, ja que els d'ara perdran hores lectives—, així com també el procés d'aprenentatge de l'alumnat, ja que l'experiència ens diu que als mòduls "menuts" no se'ls dedica l'esforç que curricularment s'exigix —5 resultats d'aprenentatge i més de 30 criteris d'avaluació per al projector intermodular amb 1 hora a la setmana és impossible—.

A més, aquesta nova llei ha causat que la Conselleria reduísca les hores d'anglès en detriment de les dels nous mòduls, cosa que ha provocat un retrocés en les mesures de política i immersió lingüística en aquesta llengua per a poder desenvolupar-se en països europeus —ja siga laboralment com amb els projectes Erasmus— i condemnant l'alumnat a preparar-se aquesta llengua mitjançant empreses privades.

El greu més greu és que en aquest afany s'haja donat una destrallada al que estava funcionant, es canvie l'estabilitat que caracteritza els cicles formatius des de fa més de trenta anys, i se'n modifique l'estructura de manera radical amb la inclusió d'uns mòduls gens professionals i la supressió de l'FCT per una "dualitat" impossible d'executar en el nostre sistema empresarial. El sector educatiu està al que dispose el Ministeri i les comunitats autònomes, faran el mateix les empreses? Formaran dedicant temps i recursos humans i econòmics? Faran una labor social que correspon a les administracions públiques? Ho dubtem.

Finalment, no podem deixar de denunciar la diferent exigència per a impartir docència en el sector públic i en el privat arreglades en l'article 4. En el segon cas, hi ha una flexibilitat total, reconeixent el dret als titulats de grau superior amb experiència laboral. Per contra, en el sector públic s'ha despatxat professorat interí d'unes certes especialitats i en unes determinades comunitats per no tindre la nova titulació exigida, encara que fera més de trenta anys que estava exercint la docència. En aquest sentit, el Ministeri ha mirat cap a un altre costat sense assumir un lideratge en benefici d'aquest professorat, de la qualitat educativa de l'FP i de l'alumnat, que ha perdut docents amb altíssima experiència en el sistema educatiu. El fet lamentable és que els dos sistemes, públic i privat, generen el mateix títol, i l'exigència a l'un i a l'altre no és la mateixa.

EL TRIBUNAL SUPREM AVALA LA COMPATIBILITAT DE L'EXCEDÈNCIA I EL PERMÍS DE LACTÀNCIA PER ALS DOCENTS DE L'ENSENYAMENT CONCERTAT

STEPV POSARÀ A LA DISPOSICIÓ DE L'AFILIACIÓ ELS SERVEIS JURÍDICS EN CAS QUE L'ADMINISTRACIÓ ELS DESCOMPTE ELS DINERS DE LA LACTÀNCIA

STEPV Privada-Concertada

El VII Conveni col·lectiu d'empreses d'ensenyament privat sostingudes totalment o parcialment amb fons públics permet gaudir del permís de lactància amb una hora diària d'absència del lloc de treball fins que l'infant tinga 9 mesos. També és possible acumular les hores en jornades completes i gaudir-les d'una sola vegada en acabar el permís per naixement, en un total de 30 dies naturals.

Fins ara, els i les docents de concertada del País Valencià que triaven l'acumulació d'hores del permís de lactància i, a continuació, demanaven una excedència, perdien el dret al permís de 30 dies naturals de lactància acumulada que tenim reconegut al nostre conveni col·lectiu.

L'Administració considerava que, com que no s'estava treballant per estar en excedència, no es generava el dret al permís de lactància, aleshores els descomptava l'import del permís gaudit.

Aquesta situació injusta canvià amb la sentència 339/2024, de 22 de febrer de 2024 del Tribunal Suprem, motivada per una denúncia col·lectiva del professorat de les Illes Balears. L'Administració balear (com la valenciana) es negava a finançar la nòmina i la Seguretat Social de l'empleat que substitueix el titular del permís de lactància. La sentència del tribunal destaca, en canvi, que el permís de lactància en la modalitat d'acumulació de jornades és "un dret de conciliació" que no s'ha de tocar quan la persona treballadora demana un permís no retribuït o excedència. Segons el TS, "l'acord del Consell de Govern de les Illes Balears de 27 de maig del 2016 estableix que el permís de

lactància d'una hora diària d'un fill menor de 9 mesos pot ser acumulat al permís de maternitat o paternitat". Ara bé, com afirma el Tribunal, l'acord no conté cap prohibició perquè, amb posterioritat, es "puguen exercir altres permisos o drets de conciliació com ho és l'excedència".

"La interpretació de l'Administració recurrent", argumenta la sentència —que genera jurisprudència—, "desnaturalitzaria el permís de lactància, que és un permís retribuït i la finalitat essencial del qual és la de prolongar el temps de cura del menor en aquesta fase tan primerenca, immediatament després del permís per naixement, que la pràctica qüestionada de no finançar la nòmina o la Seguretat Social del treballador/a substituït, restringeix, *de facto*".

El Tribunal Suprem es basa principalment en "la dimensió constitucional de totes aquelles

mesures normatives tendents a facilitar la compatibilitat de la vida laboral i familiar de les treballadores i treballadors que ha de prevaldre i servir d'orientació per a la solució de qualsevol dubte interpretatiu en cada cas concret".

A partir de la publicació d'aquesta sentència, STEPV-Iv anima tota aquella persona treballadora de la concertada que ho desitge a sol·licitar l'excedència per cura de filla o fill després del permís de lactància acumulada. El Sindicat posa a la seua disposició els Serveis Jurídics en cas de patir qualsevol incidència.

Com afirma el Tribunal, l'acord no conté cap prohibició perquè, amb posterioritat, es "puguen exercir altres permisos o drets de conciliació com ho és l'excedència"

CONTRA L'ODI, SÍ AL VALENCIÀ!

Aleixandre Vercher Grau STEPV Privada-concertada

En valencià, clar que sí! I ara, més que mai!
Que trist és veure com un govern pot fer malbé la tasca que moltes persones han desenvolupat durant anys i anys per aconseguir allò que teníem i que, a poc a poc, podem perdre. Ha costat molt, però en no res ho destruïran.

És curiós que no respecten ni el mateix Estatut d'Autonomia, on, i cite literalment: *Article 6é*

1. La llengua pròpia de la CV és el valencià.
2. L'idioma valencià és l'oficial en la CV.
5. S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià.
6. La llei establirà criteris d'aplicació de la llengua pròpia en l'administració i en l'ensenyança.

Ara, descriurem com, darrere d'una estratègia molt elaborada, es fa justament el contrari:

s'arracona, es menysprea i es fomenta odi envers la llengua dels nostres avis, pares, fills i nets. Ho farem llançant una sèrie de preguntes que vosaltres, lectors, vos contestareu.

Si la llengua oficial és el valencià, per què es prohibeix el seu ús vehicular en les comarques on predomina el castellà? No s'hauria de potenciar, segons diu el punt cinqué de l'article 6é de l'Estatut abans esmentat? De quina manera es recupera, llavors?

Després de més 40 anys de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, ara resulta que el valencià (la matèria) s'ha d'introduir progressivament, com si fora una teràpia o un tractament, allà on predomina el castellà. De nou la mateixa qüestió: així es protegeix i es recupera la nostra llengua?

No vos alceu de la cadira que n'hi ha més. Ara toca els territoris que tenim la sort de parlar valencià. Resulta que en els centres educatius, en lloc de recuperar i augmentar els grups en valencià, i fomentar l'ús vehicular de la nostra llengua, serà cada grup o unitat el que triarà quina serà la llengua d'ús majoritària,

segons uns percentatges. No sols açò, sinó que els centres que no assolisquen els percentatges necessaris no tindran l'ensenyament en la llengua que les famílies trien. Grans criteris pedagògics i sociolingüístics deuen haver-hi al darrere. Mode ironia on, evidentment. De nou, tornem a protegir, respectar i potencia l'ús del valencià, no creieu?

I la guinda del pastís. A fi de complir el punt sisé de l'article 6é del nostre Estatut, s'elimina el requisit lingüístic de tindre almenys un C1 de Valencià per al professorat d'Ensenyaments de Règim Especial, com també EOI, i la Inspecció Educativa. Açò ja va passar no fa tant i també es va eliminar en l'Administració i en Sanitat. On estan ací els criteris d'aplicació de la llengua pròpia? Li recordem a este govern que la llengua pròpia és el valencià, no el castellano.

Ens trobarem amb eixe pobre Tio Canya que no sabrà explicar al metge que té mal de ventre (perquè clar, eixe "professional", li dirà que hable en cristiano porque él no entiende el valensiano). Patirà, pobre, perquè no sabrà què li diu el senyor metge, simplement perquè a

eixe professional no se li ha exigut un mínim per a poder entendre i expressar-se en la llengua pròpia dels valencians i les valencianes.

I ja per destruir totalment l'ensenyament, aprenentatge, ús i protecció de la nostra llengua, es permetrà que professorat d'altres territoris puguen vindre, sense un C1 de valencià, durant quatre anys, en comissió de serveis. Si parla anglés; no problem, baby. Així es fomenta la nostra llengua. Hauríem de debatre d'acabar seriosament amb l'exempció lingüística del valencià en tot el nostre territori. D'apostar per una escola totalment en valencià, de potenciar i valorar la riquesa lingüística que tenim. Però, tristament, estem parlant de com s'acaba i es destrueix una llengua: la nostra.

Pense en el nostre professorat de valencià, especialment en els dels centres concertats-privats, que ja els resultava molt complicat expressar-se en la seua llengua, i que ara es veurà més sotmés, reduït, arraconat, menyspreat, gens valorat, discriminat i maltractat, paral·lelament a la destrucció de la nostra llengua.

Però companyes i companys, no defalliu. Aquí em pariren i ací estic, i estem amb vosaltres, junts lluitarem on calga, ho aconseguirem, ens alliberarem cantant "la llengua no es toca, la llengua es parla, es defén!"

Vindrà un dia que no podrem més, i llavors ho podrem tot! Tal vegada, este siga el dia.

Campus Universitat d'Alacant

ALGUNES OMBRES SOBRE LA REGULARITZACIÓ DE LA COTITZACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL DE LES BEQUES DE RECERCA

Alfonso Cueto Rejón
STEPV Universitat d'Alacant

La recerca a l'Estat espanyol ha estat sempre una activitat força incompresa. L'Estat mai no li ha dedicat les inversions necessàries per destacar davant d'altres països desenvolupats. Així, superar la barrera del 2% del PIB dedicat a la investigació ha estat sempre un sostre insalvable. Com calia esperar, els resultats obtinguts en aquesta activitat han estat proporcionals a la inversió realitzada, gairebé irrelevant.

Coherentment amb aquesta política, com s'ha invertit poc en recerca, també s'ha invertit poc en els recursos humans dedicats a aquesta activitat. A l'estat Espanyol sempre hi ha hagut poques persones investigadores i mal pagades. Així, qui volia destacar i viure d'això, havia de plantejar-se molt seriosament sortir del país, sacrificant-se personalment però triomfant professionalment, sovint, demostrant

que si s'inverteix en investigació, els resultats són agraïts i que si es vol, es pot.

Com a resultat d'aquesta pràctica tenim més de 4000 investigadores i investigadors espanyols que, després de formar-se a les nostres universitats amb els nostres impostos, han hagut d'autoexiliar-se per desenvolupar la seva vocació a un altre país diferent del que els va formar. Fa la sensació que aquest país no està gaire interessat a recuperar les inversions que ha realitzat en el principal actiu i motor del desenvolupament, el personal humà.

Ací sempre s'ha apostat poc i malament per crear una veritable carrera investigadora, amb continuïtat i amb un final feliç, dotant-la adequadament dels mitjans econòmics necessaris. Malauradament, veiem sovint com investigadors que han passat uns quants anys treballant fora no troben la manera de tornar i si tornen han de tornar a anar-se'n per manca d'oportunitats de continuar-hi.

Actualment, i des de 2012, les relacions entre els joves investigadors i les institucions que els acullen estan basades en un contracte

laboral, entenent-se que l'activitat que realitza el personal investigador és una feina, però durant molt de temps, l'accés a la carrera investigadora a casa nostra es realitzava a través de beques predoctorals de recerca, dotades pel Govern Central o les comunitats autònomes, fonamentalment.

Fins a 2012, les beques de recerca consistien en una dotació econòmica mensual, la mínima que es podria percebre a la institució en què es treballava, a manera de salari, que mancava de la major part dels elements estructurals que té una nòmina, com són: la quota patronal, la quota obrera, les pagues extraordinàries o la retenció a compte de l'IRPF. Això suposava que el becari o la becària no tenia dret a cap tipus d'assistència mèdica bàsica, permisos de maternitat, assegurança d'accidents, subsidi d'atur, indemnització per finalització de contracte, triennis, còmput de l'antiguitat per a la jubilació, vacances regulades i qualsevol altre dret que puguen tenir els seus companys i companyes laborals o funcionaris. Això sí,

s'exigia dedicació absoluta i incompatible amb qualsevol altra remuneració. Davant aquesta situació, es feia imprescindible, com a mínim, contractar una assegurança privada de salut, per compte propi.

En aquestes condicions era impossible, per exemple, sol·licitar ajut financer per adquirir un vehicle i molt menys un habitatge. Cap entitat bancària concedia un crèdit a un becari o becària, almenys sense prou avals.

Tot i això, cal tenir en compte que, paradoxalment, aquest tipus de sistema de vida estava reservat a les persones amb el millor expedient i *currículum vitae* de les universitats espanyoles. Sistema de vida que es podia estendre al llarg de quatre anys, mentre es desenvolupava la tesi doctoral, i per dos anys més, si s'optava a una estada postdoctoral a un altre país.

No és estrany que amb aquesta sèrie d'obstacles, el desenvolupament de la recerca a l'Estat espanyol haja estat una assignatura pendent i que encara avui no sembla que haja aprovat.

En un intent per fer justícia a les persones damnificades per aquesta situació, l'Estat va permetre el 2011, i durant dos anys, que les persones interessades pogueren subscriure un conveni amb la Seguretat Social per poder cotitzar el que al seu dia l'Estat no va fer per ells, i així poder comptabilitzar un màxim de dos anys d'aquest període de temps a l'hora de la jubilació com a temps treballat.

El desenvolupament de la recerca a l'Estat espanyol ha estat una assignatura pendent que encara avui no s'ha superat

En va quedar exclòs qualsevol altre dret com el reconeixement de l'antiguitat per obtenir triennis.

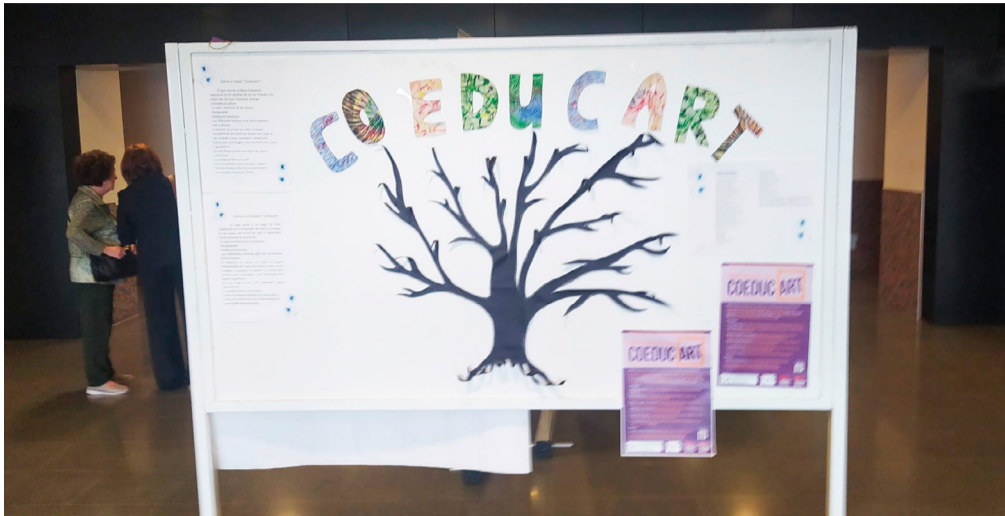
Acabat aquest període de dos anys, ha calgut esperar 13 anys més perquè l'Administració haja estat sensible als requeriments dels interessats perjudicats i de les organitzacions sindicals i haja tornat a obrir la possibilitat de regularitzar el temps no cotitzat de les beques de recerca.

L'Ordre ISM/386/2024, de 29 d'abril, publicada al BOE Núm. 106, de dimecres 1 de maig de 2024, regula la subscripció d'un conveni especial amb la Seguretat Social a efectes del còmput de la cotització pels períodes, entre altres, de les beques de recerca, podent regularitzar-se fins a un màxim de 5 anys, descomptant temps que la persona interessada hagués regularitzat el 2011.

Què suposa això econòmicament? El Govern calcula que cal aportar fins a uns 140€ per cada mes que es vulga regularitzar. Si ho calculem per a un període de cinc anys, resulten 8400€.

Tenint en compte que això és una cosa que hauria d'haver fet l'entitat contractant al seu dia, i que el personal investigador va haver de solucionar i assumir econòmicament contractant una assegurança privada de salut, descomptant el permís de maternitat del temps treballat, interpretant com gaudir-ne vacances, perdent durant anys els efectes econòmics dels triennis treballats en aquesta situació, etc., resulta que és la persona damnificada qui ha d'assumir el cost de la reparació i a preu d'avui.

No hauria de ser l'Estat qui es fes responsable d'aquest cost que al seu dia va preferir no assumir? Doncs el 2011 no ho va fer.

Treballs de Coeducart a Alacant

LA COEDUCACIÓ ÉS EL CAMÍ

STEPV Dones

La nostra organització sindical comparteix no només el feminisme sinó l'estima per la nostra professió: la docència. Conscients de la manca de referents en els currículums i de les desigualtats socials, un grup de dones de l'STEPV, que ens reunim sovint per parlar-ne, vam pensar que conjugar l'art amb la coeducació era (i és) un mitjà d'expressió que havia d'impregnar tota la comunitat educativa. El nostre propòsit és visibilitzar el que el pensament patriarcal amaga i, sobretot, projectar en els centres la necessitat d'un món igualitari, on les desigualtats a favor del sistema patriarcal encara es respiren, malgrat l'aclaparadora presència de les dones en infantil i primària (82%) i en secundària (62%).

Com a docents, tenim la responsabilitat d'arraconar les desigualtats de gènere i de dotar l'alumnat de les ferramentes necessàries per a bastir una igualtat real. Amb aquest propòsit hem impulsat CoeducArt.

Ha sigut un treball de col·laboració amb els centres educatius que ha donat els seus fruits amb un reconeixement per part de la Universitat d'Alacant amb el guardó concedit a l'STEPV Premi per la Igualtat 2024. La participació en la VIII Mostra d'Activitats Coeducatives creix. Enguany, al País Valencià, hi han col·laborat al voltant d'un centenar de centres educatius de tots els nivells educatius, des d'infantil i primària fins a secundària, EOI, EASD, FPA i cinc grups de la Universitat d'Alacant. Aquests han incorporat en els seus plans d'estudis el projecte CoEducArt, que vincula l'art amb la difusió de la igualtat entre homes i dones i el rebuig a la violència contra les dones. En la presentació del projecte cal destacar la presència de la vicerectora d'Igualtat, Inclusió i Responsabilitat Social de la UA, Eva Espinar, i per l'UJI, la vicerectora Elsa González Esteban.

El tarannà, però, del nou govern és totalment oposat al nostre propòsit i per això caldrà treballar amb més força encara la coeducació. El govern tracta de convèncer-nos amb grolleres estratègies que els plans

d'igualtat en els centres educatius poden esperar. Amb l'altivesa que els caracteritza, diuen d'ajornar-los per evitar més burocràcia. L'objectiu: que oblidem que existeixen fins que arriben a eliminar-los. I amb l'efecte dòmino, faran fora les coordinacions d'igualtat, mal anomenades «de igualdad y convivencia» per dissimular el terme igualtat. Per a què? Per a invisibilitzar les dones que representen el 72% en l'ensenyament i la meitat de la població, per contribuir a amagar més encara les dones i la nostra valuosa aportació en tots els camps del saber. Un govern de patriarcat ranci i que repudia el feminisme és capaç de moltes censures, com ara ometre les nostres propostes en la Comissió de Coeducació en el Consell Escolar de la Comunitat Valenciana (CECV) del qual formàvem part des de feia més de nou anys, de manera que hi estarem amb veu però sense vot. Tampoc no els ha tremolat la veu a l'hora de cancel·lar el projecte Women's Legaci; ans al contrari: inscriuen en el Registre de Fundacions una entitat anomenada Fundación de la Comunidad Valenciana per defensar els

homes maltractats i, a més, la declaren de caràcter assistencial.

Davant d'aquestes evidències sobre el patriarcat com a punt estratègic per al govern, cal continuar amb més força. La coeducació ha de ser una qüestió d'estat i hem de ser representades en tots els òrgans de decisió i plantar cara a les injustícies que recauen sobre la nostra esquena. La societat no pot buidar-se dels continguts que aportem les dones. Com afirma Ana López Navajas en el seu llibre *Aprender con referentes femeninos*, l'esborrament de les dones ens deixa sense l'aportació científica que han realitzat les dones al llarg de la història. I anima a tots els centres a continuar treballant la coeducació, primer motor de formació en igualtat, base per erradicar la desigualtat, motor de la violència sobre les dones. El camí és llarg i tortuós, però la voluntat de continuar treballant la coeducació creixerà perquè és necessari que les noves generacions troben una societat més justa, més igualitària, on la igualtat ja no siga una proposta sinó un fet. Perquè és de justícia que les dones estiguem en el lloc que ens correspon.

INTERNACIONAL

L'ESTUDIANTAT D'ARREU DEL MÓN ES MOBILITZA CONTRA EL GENOCIDI DE GAZA

ELS JOVES VALENCIANS HAN SIGUT ELS PRIMERS A PRENDRE EL TESTIMONI DE LES PROTESTES A L'ESTAT ESPANYOL

L'acampada de la Universitat de València en defensa de Palestina desplegada en la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació ha durat dènou dies i ha aconseguit que 150 professors i professores signen un escrit en què condemnen el genocidi de la població palestina a Gaza. Els joves que dugueren a terme aquesta, i altres accions reivindicatives, com la de tancar-se un dia sencer en el mateix edifici de la Facultat, van ser els primers universitaris de l'Estat espanyol a sumar-se a

les protestes que començaren als EUA i s'han estès arreu del món.

Cal recordar que la primera de les mobilitzacions va tindre lloc el 17 d'abril a la Universitat de Columbia, a Nova York, quan estudiants propalestins establien un campament d'aproximadament cinquanta tendes de campanya per exigir que la universitat trencara qualsevol vincle amb Israel. L'acampada va ser desmantellada per la força al sendemà, quan el president de la universitat, Minouche Shafik autoritzà el departament de policia

de Nova York a assaltar el campus i realitzar detencions massives. Era la primera vegada que Columbia permetia reprimir les protestes en el campus des de les manifestacions de 1968 contra la guerra de Vietnam.

Però la llavor de la mobilització estudiantil ja s'havia sembrat, i el que començà a Columbia s'ha estès a més de 140 campus en tot el país amb un balanç de vora 3000 detencions. Així mateix, l'exemple dels Estats Units ha sigut seguit ràpidament per altres països d'arreu del món. A Europa, hi ha hagut

Estudiants en suport a Palestina

destacades mobilitzacions en universitats d'Anglaterra, França, Països Baixos, Suïssa, Alemanya, Irlanda, a més de, com ja hem dit, a l'Estat espanyol. A l'Amèrica Llatina també hi ha hagut nombroses protestes universitàries en països com ara Mèxic, el Brasil, Colòmbia i Costa Rica. També han sigut remarcables les protestes dutes a terme a l'Índia i al Líban.

ELS CURSOS DE COMPETÈNCIA DIGITAL DOCENT I EL GREUGE COMPARATIU AMB L'ESFMB

Xavier Nogués Sanchis
ESFMB I.V.

El passat 23 de febrer del 2024, en el DOGV, es publicava la Resolució de 15 de febrer de 2024, de la directora general de Personal Docent, per la qual es regula el procediment extraordinari per al reconeixement d'entitats col·laboradores per a la impartició de cursos específics de Competència Digital Docent (CDD) A1, A2, B1 i B2 i la posterior acreditació.

Més concretament en l'apartat **seté** que desenvolupa el lloc de realització i **activitats**

en modalitat presencial i semipresencial, se citava en els apartats 1 i 2:

1. *No seran reconegudes les activitats formatives el lloc de realització de les quals siga un centre educatiu públic de titularitat de la Conselleria d'Educació, Universitats i Ocupació, llevat que es complisquen les condicions d'ús establides en la resolució per la qual es dicten instruccions per a l'organització i el funcionament de centres docents públics, que es publiquen al començament de cada curs.*

2. *En el cas d'activitats a distància, s'indicarà, com a lloc de realització, en la seua programació, la plataforma de l'entitat on es desenvoluparà*

Curs de competència digital docent B1

l'activitat, i, quan siga sol·licitat per l'òrgan gestor, es proporcionaran les dades d'usuari i clau d'accés que permeten supervisar l'acció formativa.

Per tant, vist que en cap part d'aquesta norma, i segons la nostra interpretació, s'estableix que es puguin sol·licitar cursos en modalitat únicament en línia i atès que el que es desenvolupa en l'apartat 7.2 fa referència a les activitats a distància que es duren a terme en els cursos en modalitat semipresencial, entenem que la Resolució del 15 de febrer de 2024 no recull en cap moment la possibilitat de poder sol·licitar cursos únicament en línia. Per totes aquestes raons i acollint-nos fidelment al que arplega la norma, l'ESFMB va presentar el 9 de març del 2024 la sol·licitud

del reconeixement d'entitats col·laboradores per als cursos CDD, amb formació únicament en modalitat semipresencial.

Per tot el que ha exposat l'ESFMB i l'STEPV, no entenem, ni compartim, que la Conselleria d'Educació, Universitats i Ocupació haja publicat en el DOGV del 24 de maig del 2024 la Resolució de 15 de maig de 2024, per la qual es fa públic el reconeixement definitiu de les accions formatives d'altres sindicats, federacions i fundacions per a la impartició de cursos específics de CDD reconegudes en la formació del professorat per al curs 2023-2024, que són **únicament en modalitat en línia**, atenent el que s'ha exposat anteriorment, i es produeix així un greuge comparatiu entre l'ESFMB i aquestes altres entitats col·laboradores.

LA TRANSFORMACIÓ DIGITAL A L'AULA

Piedad Soriano Montiel
Professora d'Informàtica en secundària i FP

Eliseo Soriano Casanova
Professor d'educació superior
en matèries d'Ecosistema digital,
disseny web i multimèdia

Quan ens vam reunir els docents per plantejar i preparar els continguts del curs de Formació Específica d'Acreditació en Competència Digital Docent B1 de l'ESFMB, la primera idea que va sorgir i que es convertiria en el nostre objectiu principal es resumia en només dues paraules: aplicació pràctica.

En el context actual, considerem que la realitat digital que ens inunda implica una sèrie de necessitats a les quals ens hem d'adaptar d'una manera o una altra. Per exemple, la pandèmia de 2020 va deixar clara la conveniència d'una normativa comuna a escala europea, com la del Marc

de Referència de la Competència Digital Docent, revisada en 2022 i en la qual basem l'estructura del curs de CDD_B1. A més, des d'un punt de vista personal, hem de ser conscients de la importància d'adquirir coneixements tecnològics i d'estar al corrent dels últims avanços en aquest camp.

No obstant això, per damunt de tot açò dit hi ha la capacitat d'aplicar les eines digitals a les nostres vides i al nostre treball de manera efectiva. Més encara pel que fa al camp de la docència per la seua doble vessant. Primer, el professorat ha de tindre aquestes habilitats i saber aplicar-les a l'aula. Segon, l'alumnat ha d'aprendre a fer un ús segur i creatiu de les tecnologies.

Per aquesta raó, i gràcies al caràcter semipresencial d'aquest curs organitzat per l'ESFMB, hem pogut proporcionar un equilibri necessari entre l'ensenyament teòric, la comprensió de la normativa oficial i l'ús avançat de les eines digitals per a docents. A més, la proximitat en el debat i la retroalimentació han sigut aspectes molt positius, tant per al seguiment en viu de les tasques, com per l'adaptació que el personal docent participant pot traslladar al seu alumnat.

En resum, aquest curs de CDD_B1 assegura al personal docent l'adquisició de les competències digitals necessàries per a l'educació actual. Et convidem a formar part d'aquesta experiència de transformació digital en les pròximes edicions de l'ESFMB.

Gràcies al caràcter semipresencial d'aquest curs hem pogut proporcionar un equilibri necessari entre l'ensenyament teòric, la comprensió de la normativa oficial i l'ús avançat de les eines digitals per a docents

EL VOLUNTARIAT DIFON ELS DIFERENTS PROGRAMES EUROPEUS DESTINATS A LA JOVENTUT

Emilie Cere Pujol
Gonzalo Anaya

El nostre voluntariat s'ha desplaçat al llarg i ample del País Valencià per a visitar diferents centres d'educació secundària dels consorcis de l'ESFMB i de l'STEPV, amb l'objectiu de visibilitzar els diferents programes europeus.

La major part de la gent jove no coneix les oportunitats que la Unió Europea proposa per a desenvolupar les competències professionals però també per a viure experiències inoblidables en l'estranger. Per

La major part de la gent jove no coneix les oportunitats que la Unió Europea proposa per a desenvolupar les competències professionals però també per a viure experiències inoblidables en l'estranger

això, el voluntariat de l'ESFMB ha impartit tot un seguit de xarrades per a proporcionar informacions concretes sobre el voluntariat CES (Cos Europeu de Solidaritat), els projectes d'ajuda humanitària, solidaris i Erasmus +, els cursos de formació internacionals, les ofertes d'ocupació i pràctiques i les mobilitats VET (Educació i Formació Professional).

Les xarrades es van desenvolupar de manera interactiva amb la demostració dels portals de joventut en internet. Les persones participants van poder expressar els seus objectius i veure les oportunitats que s'ajustaven a les seues aspiracions.

Així mateix, el nostre voluntariat va compartir les seues experiències personals sobre diferents programes de la Unió Europea, atès que han participat en altres programes d'àmbit europeu.

L'alumnat i el professorat va demostrar interès i curiositat respecte a les diferents oportunitats que proposa la Unió Europea i de la seua adaptabilitat a la diversitat d'aspiracions de la nostra joventut.

Per tant, considerem que les ponències han sigut un èxit, destacant la bona acollida d'aquestes jornades en tots els centres educatius on s'han realitzat.

Dos moments de les jornades formatives sobre els Consells Escolars Municipals

PER UNS CONSELLS ESCOLARS MUNICIPALS FORTS I PARTICIPATIUS

STEPV ORGANITZA UNA SÈRIE DE JORNADES FORMATIVES AMB L'OBJECTIU DE POSAR EN VALOR ELS CEM

Durant el mes de maig ha tingut lloc una nova jornada formativa sobre els consells escolars municipals: «CEM: Una eina de participació educativa», organitzada per STEPV i l'Escola Sindical Melchor Botella. La primera es va realitzar de manera telemàtica el passat mes de febrer en cada intercomarcals i en va abordar la normativa de constitució i funcionament. La sessió va comptar amb una nombrosa participació.

La nova jornada es va estructurar en dues edicions, una primera per a València i Castelló, i la segona per a la intercomarcals d'Alacant. Cadascuna de les edicions comptava amb dues parts, una primera part de huit hores presencials i una segona part de dues hores en línia mitjançant la plataforma Zoom.

La jornada va arrancar el passat dimecres 8 de maig en la seu de l'STEPV de València on es va dur a terme la primera part de la primera edició. La part en línia d'aquesta edició va tindre lloc l'endemà a

la vesprada. Eixe mateix dia, el 9 de maig, començava la segona edició de la jornada a la seu de l'STEPV d'Alacant. La part en línia d'aquesta edició va tindre lloc la vesprada del 20 de maig.

Per a l'STEPV, els consells escolars municipals sempre han sigut molt importants. El Sindicat sempre ha defés que siguen una òrgan de participació ciutadana on l'associacionisme estiga representat. Així ho va traslladar als diferents actors polítics en 1989 quan es va negociar la normativa que els regula. Un dels objectius d'aquella negociació era que la representació dels

Per a l'STEPV, els consells escolars municipals sempre han sigut molt importants. El Sindicat sempre ha defés que siguen una òrgan de participació ciutadana on l'associacionisme estiga representat

diferents sectors recaiguera en les seues organitzacions. En el cas del professorat, pels sindicats (feia un any i mig havien tingut lloc les primeres eleccions sindicals) i en el cas de les famílies i l'alumnat per les seues organitzacions per a afavorir l'associacionisme i la seua implicació. Així mateix, es va dotar els CEM de diferents funcions que hui dia s'exerceixen poques vegades, però que tenen una importància vital per a l'educació en general i l'escola pública en particular.

L'STEPV va considerar programar aquesta formació amb la finalitat de rearmar els CEM perquè siguen veritables òrgans de participació, on es decidisquen les polítiques educatives a escala local i es vetle per una matriculació adequada i equitativa de l'alumnat.

La part presencial de la jornada va estar formada per diferents temàtiques, com ara el marc legal que regula els CEM, l'arranjament escolar (importància i casos reals), l'informe d'escolarització i les comissions d'escolarització. Aquesta part va concloure amb una taula redona d'experiències de la comunitat educativa sobre els CEM.

La presentació de la jornada i l'exposició del marc legal van ser a càrrec dels companys Imma Rosell i Àngel Ruiz, que van fer un repàs de la normativa que regula els CEM, la composició i les funcions.

La presentació del punt sobre l'arranjament escolar va ser a càrrec de la companya Sònia Caparrós. Al llarg de la seua intervenció va explicar en què consisteix aquest i la seua importància per al sistema educatiu. També va explicar com presentar al·legacions quan la Conselleria ens vol llevar unitats o si necessitem que es creen de noves Cal ressenyar que just el mateix 8 de maig es va publicar l'arranjament d'enguany, fet que vam aprofitar per a analitzar-lo.

Abans de dinar i com a últim punt del matí, les companyes Naty Fajardo i Inés Rosa Sáez ens van explicar la seua experiència en el CEM i la importància de tindre un bon informe d'escolarització que analitze els problemes reals de la localitat, amb la finalitat de buscar solucions per a millorar el sistema educatiu del nostre municipi.

La vesprada va començar a càrrec de Laura Peydró i Mari Carmen Gil, que van explicar la importància de les comissions d'escolarització, la composició i les funcions. També s'hi van exposar diversos casos pràctics reals que es poden donar, als quals cal donar solució. Seguidament, va tindre lloc una taula redona amb diferents experiències de persones membres dels CEM que hi han participat activament, de forma dinamitzadora. Les persones ponents ens van explicar la importància d'un consell escolar participatiu, que es preocupe pels problemes reals de l'educació del municipi i faça propostes constructives per a millorar-los. La jornada va concloure amb un recull dels punts més significatius tractats al llarg del dia. Es van encarregar d'aquest punt els companys Pau Pons i Ignasi Amorós. La part en línia va ser a càrrec de Jeremies Moragues i Fernando Fernández, membres d'ADIDE, que ens van explicar totes les novetats de la nova normativa d'admissió.

Des de l'STEPV ens sentim satisfets amb la bona acollida que van tindre aquestes jornades i seguirem treballant perquè els CEM siguen realment un eina de participació educativa on es debaten tots i cada un dels temes que afecten l'educació de cada municipi.

EL SINDICAT, AL DIA

2023

OCTUBRE

19 d'octubre 2023

STAS I STEP V EXIGEIXEN LA COBERTURA DEL PERSONAL NECESSARI PER ATENDRE L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

Els dos sindicats estan rebent queixes de centres que reclamen el personal que els falta, tant docent com no docent, per poder atendre de forma adequada a l'alumnat amb necessitats educatives especials.

30 d'octubre 2023

LES PRESSIONS D'STEPV ACONSEGUEIXEN QUE CONSELLERIA ADAPTE EL DECRET DE PERMISOS I LLICÈNCIES A LA NORMATIVA ESTATAL

El sindicat anima a les persones a demanar els permisos i critica la demora de l'aplicació.

NOVEMBRE

1 de novembre 2023

HA MORT HONORAT ROS, MESTRE, COMPANYY I AMIC

Honorat va ser un mestre i incansable animador de la llengua durant tota la seua vida.

2 de novembre 2023

MÉS DE 300 PERSONES RECLAMEN L'ADJUDICACIÓ DE TOTES LES PLACES EN ELS CENTRES EDUCATIUS

STEPV i STAS han convocat concentracions a Alacant, València i Castelló per exigir l'adjudicació de les places pendents, tant de professorat com de personal d'atenció educativa (PAE) i d'administració i serveis (PAS).

3 de novembre 2023

STEPV ES REUNEIX AMB LA NOVA DIRECTORA GENERAL D'FP

La DGFP s'ha compromés a estudiar les propostes del Sindicat i a buscar solucions als problemes plantejats.

9 de novembre 2023

STEPV ES REUNEIX AMB LA CONSELLERIA PER A TRACTAR LA SITUACIÓ DE LES UNIVERSITATS PÚBLIQUES I DE L'ISEA

A l'inici de la reunió ha acudit també el Conseller Rovira.

15 de novembre 2023

"VIOLÈNCIA ZERO, PER UN BON CLIMA DINS I FORA DE LES AULES"

L'àrea de Salut Laboral de l'STEPV posa en marxa aquesta campanya de conscienciació.

18 de novembre 2023

EL CONSELL NACIONAL D'STEPV APROVA EL PLA D'ACCIÓ SINDICAL PER AL PRESENT CURS

El Consell Nacional ha condemnat el genocidi a Palestina.

23 de novembre 2023

EL SINDICAT ES REUNEIX AMB LA NOVA DIRECTORA DE L'ISEA

STEPV agraeix la predisposició al diàleg de la nova directora i la seua receptivitat en algunes de les propostes del Sindicat.

24 de novembre 2023

STEPV ES REUNEIX AMB EL CONSELLER D'EDUCACIÓ, JOSÉ ANTONIO ROVIRA

El Sindicat ha presentat una bateria de propostes per a millorar les condicions laborals del professorat i de l'educació.

DESEMBRE

4 desembre 2023

LES ENTITATS EN DEFENSA DEL VALENCIÀ PRESENTEN L'INFORME DE VULNERACIONS DE DRETS LINGÜÍSTICS AL SINDIC DE GREUGES

Es registra una queixa cada tres dies, majoritàriament al sud del País Valencià.

21 desembre 2023

STEPV REBUTJA EL DISTRICTE ÚNIC QUE INTRODUÏX EL NOU DECRET D'ADMISSIÓ

L'aplicació del districte únic ha incrementat la segregació escolar allà on s'ha aplicat, segons diversos estudis.

27 desembre 2023

PER UNA LLEI D'IGUALTAT LINGÜÍSTICA SÍ AL VALENCIÀ

STEPV REBUTJA FRONTALMENT LA PROPOSTA DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI DE PLURILINGÜISME

La proposta de la Conselleria persegueix l'aniquilació del valencià en el sistema educatiu.

2024

GENER

23 de gener 2024

STEPV DONA SUPORT ALS AGREDITS EN ELS INSTITUTS DE VILALLONGA I ALBERIC

El Sindicat s'ha personat en els dos centres per interessar-se per les persones agredides, traslladar el suport i oferir l'assessorament que necessiten.

FEBRER

1 febrer 2024

INTEGRACIÓ A L'A1 DE TOTS ELS COSSOS

PER LA INTEGRACIÓ DE TOT EL PROFESSORAT EN EL COS A1

STEPV i la Confederació de STEs-Intersindical llança una campanya per a exigir que el professorat dels cossos A2 (Mestres, Sectors Singulares de la FP i Mestres de Taller) s'integren en el cos A1 (Secundària, FP, EOI i Ensenyaments Artístics).

7 febrer 2024

STEPV DENUNCIA ELS RETARDS EN LA CONCESSIÓ DEL PERMÍS PER CURA DE FILL AMB MALALTIA GREU

Els actuals endarreriments de la Conselleria d'Educació en la tramitació de les reduccions de jornada als docents que tenen fills i filles amb malalties greus està causant greus perjudicis a aquestes famílies.

El valencià llengua vehicular de l'ensenyament

Per un model plurilingüe integrador

LA CONSELLERIA PRESSIONA ELS CENTRES DE LES COMARQUES CASTELLANOPARLANTS PER MODIFICAR LA LLEI DE PLURILINGÜISME

STEPV anima a la comunitat educativa dels centres afectats que no es deixen pressionar per l'administració i que mantiguen l'ús vehicular del valencià en els seus centres.

14 febrer 2024

STEPV ACONSEGUEIX QUE APAREGA EN ACTA LA PRÒRROGA PER AL 2024 DE L'ACORD DE JUBILACIÓ PARCIAL

En reunió de Comissió de Seguiment de la concertada celebrada aquest matí 14 de febrer.

20 de febrer 2024

STEPV, AMB ELS CENTRES AFECTATS PER LES RETALLADES DEL PLA EDIFICANT

STEPV ha estat present en les concentracions dels centres durant aquest matí i assistirà també el pròxim 27 de febrer a les 18h davant el Palau de la Generalitat a València.

21 febrer 2024

EL SINDICAT ES REUNEIX AMB JORGE CABO, DIRECTOR GENERAL DE CENTRES I RESPONSABLE POLÍTIC DE LES EOI DEL PAÍS VALENCIÀ

A la reunió han assistit també la Cap del Servei, el Subdirector General de Centres i per part del Sindicat la representant de STEPV al grup de treball "Repensem les EOI" i el coordinador d'ensenyaments de règim especial.

27 febrer 2024

STEPV DONA SUPORT A LA PROFESSORA AGREDIDA EN UN INSTITUT D'ALACANT

El Sindicat es va personar divendres en el centre per interessar-se per la persona agredida, traslladar-li el suport i oferir-li assessorament.

MARÇ

4 març 2024

STEPV-DONES REP EL PREMI IGUALTAT DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT

El Sindicat és guardonat amb el Premi Igualtat que atorga la Universitat d'Alacant pel seu projecte educatiu CoEducArt, que recull els treballs relacionats amb la coeducació i la igualtat realitzats als centres educatius.

22 març 2024

STEPV DONA SUPORT A LA CONCENTRACIÓ CONTRA LA RETALLADA DEL PLA EDIFICANT

La concentració tindrà lloc dimarts 26 de març, a les 18:30h en la Plaça Manises de València, convocada per la Confederació Gonçal Anaya de pares i mares.

STEPV CONSIDERA LA NOVA LLEI LINGÜÍSTICA COM EL PITJOR ATAC AL VALENCIÀ EN L'ENSENYAMENT

La proposta de l'anomenada llei de "llibertat educativa" en realitat és una llei d'imposició del castellà en tot el sistema educatiu.

23 març 2024

STEPV NO DESCARTA LA CONVOCATÒRIA D'UNA VAGA GENERAL EN L'ENSENYAMENT

Així ho ha acordat per unanimitat el Consell Nacional del Sindicat, reunit a l'Alcúdia (la Ribera).

25 març 2024

PP I VOX REBUTGEN LA TRAMITACIÓ DE LA ILP PER LA BAIXADA DE LES RÀTIOS EN LES CORTS VALENCIANES

El 21 de març aquests partits van votar en contra de la tramitació de la ILP mentre que PSPV i Compromís la van votar a favor. Per tant, no es tramitarà la llei.

26 març 2024

DESENES DE CENTRES ES CONCENTREN PER RECLAMAR MESURES CONTRA LES AGRESSIONS

STEPV s'ha concentrat, amb el suport de la Plataforma per l'Ensenyament Públic, a les portes de la Conselleria d'Educació.

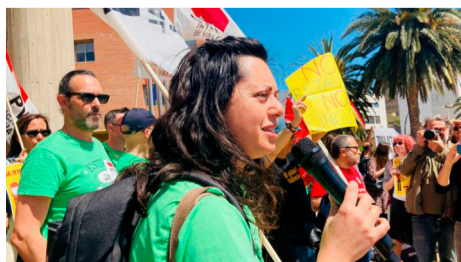
27 març 2024

ADEPPV I STEPV ES REUNEIXEN PER ANALITZAR LA SITUACIÓ DE L'ENSENYAMENT

S'han tractat aspectes com la llei que substituirà la llei de plurilingüisme i arraona el valencià, el districte únic segregador o les infraestructures educatives.

ABRIL

17 abril 2024

CENTENARS DE PERSONES ES CONCENTREN A ALACANT, VALÈNCIA I CASTELLÓ CONTRA LES RETALLADES A LES EOI

STEPV ha assistit a totes les concentracions en suport al professorat i alumnat de les EOI.

19 abril 2024

STEPV ACORDA CONVOCAR VAGA GENERAL EN L'ENSENYAMENT PÚBLIC NO UNIVERSITARI

Així ho han acordat la majoria de les assemblees comarcals celebrades aquesta setmana.

24 abril 2024

LA PLATAFORMA EN DEFENSA DE L'ENSENYAMENT PÚBLIC CONVOCARÀ UNA VAGA DE LA COMUNITAT EDUCATIVA EL DIA 23 DE MAIG

La vaga es convoca per la millora de les condicions laborals del professorat, contra les retallades en l'educació pública, el districte únic segregador i la llei d'arraconament del valencià o de "llibertat educativa".

27 abril 2024

STEPV CONSIDERA INADMISSIBLE QUE NO S'HAGA NEGOCIAT LA BAIXADA DE RÀTIO PER LOCALITAT

A dos mesos de finalitzar el curs seguim sense conèixer la proposta d'arranjament per al proper curs.

MAIG

7 maig 2024

FAMPA, STEPV I FECCOO-PV DENUNCIEN LA MANCA DE DEMOCRÀCIA EN EL CEM DE VALÈNCIA

En la sessió celebrada dilluns 6 de maig, la Presidenta s'ha negat a efectuar una votació respecte del districte únic i les àrees d'influència.

8 maig 2024

BRUTAL RETALLADA D'UNITATS EN L'ARRANJAMENT ESCOLAR D'INFANTIL I PRIMÀRIA PER AL CURS QUE VE

Se suprimeixen 206 unitats en total. Ni en els moments més durs de les retallades de la Conselleria Català, es van reduir tantes unitats.

9 de maig 2024

LA PLATAFORMA ANUNCIA LES ACCIONS PER A LA VAGA DEL 23 DE MAIG

Ha convocat roda de premsa aquest matí a la Conselleria d'Educació a València. També hi ha hagut concentracions de la Plataforma a Castelló i Alacant.

17 de maig 2024

STEPV DENUNCIA LA VULNERACIÓ DELS DRETS LINGÜÍSTICS EN LES PROVES DE DIAGNÒSTIC

Els serveis jurídics del Sindicat estan estudiant interposar una denúncia per vulneració dels drets lingüístics de l'alumnat.

20 maig 2024

CONSELLERIA DICTA UNS SERVEIS MÍNIMS ABUSIUS PER A LA VAGA DEL 23M

Pràcticament només podran fer vaga un terç del personal d'atenció educativa (educadores, fisioterapeutes, etc.). Quant al professorat, en infantil i primària el personal de serveis mínims serà el doble que en anteriors vagues.

LA PLATAFORMA PER L'ENSENYAMENT PÚBLIC ES REUNEIX AMB EL CONSELLER D'EDUCACIÓ I EL SECRETARI AUTONÒMIC

La Plataforma per l'Ensenyament Públic qualifica de decebedora la reunió.

23 maig 2024

LA PLATAFORMA PER L'ENSENYAMENT PÚBLIC VALORA EL SEGUIMENT DE LA VAGA EN UN 68%

Milers de docents i estudiants han omplert els carrers de les ciutats on hi havia convocades mobilitzacions aquest matí.

24 maig 2024

LA CONSELLERIA CONVOCARÀ MESA SECTORIAL PER A DENUNCIAR ELS ACORDS DE PLANTILLES DOCENTS

També informará sobre l'execució o no del concurs de trasllats autonòmic.

30 maig 2024

STEPV, CCOO I UGT DESMUNTEN ELS ARGUMENTS DE CONSELLERIA PER DENUNCIAR ELS ACORDS DE PLANTILLES

Els tres sindicats abandonen la Mesa Sectorial després que la Conselleria publicara la nota de premsa on s'informava que no es duria a terme el concurs de secundària abans d'informar els sindicats.

E L SINDICAT DE BAT A BAT

CONGRÉS D'ENSENYAMENT DE LA CONFEDERACIÓ D'STES

ENSENYAR, APRENDRE, APLICAR PER A TRANSFORMAR

Joan Blanco
Secretariat Nacional d'STEPV

Amb el lema "Ensenyar, aprendre, aplicar per a transformar", de l'11 al 14 d'abril, més de cent seixanta persones delegades van abordar a Valladolid una àmplia diversitat de temes que preocupen les treballadores i treballadors de l'ensenyament de tots els nivells educatius.

El passat mes d'abril es va organitzar a Valladolid el Congrés d'Ensenyament de la Confederació d'STES que agrupa les organitzacions del sector de l'ensenyament de la Confederació Intersindical, formada per diferents organitzacions de tot l'Estat. Els STES, entre els quals es troba STEPV, representen la primera força sindical i la més votada en l'àmbit estatal.

En l'agenda figuraven, entre altres, temes, com ara neoliberalisme i educació, l'Estatut Docent, feminisme i plans d'igualtat en els centres, la burocratització de

l'ensenyament, l'estabilització del personal interí, la universalització del primer cicle d'infantil, la nova llei d'FP, la reforma dels ensenyaments artístics, la inclusió educativa o l'atenció a la diversitat.

Pel que fa a les ponències, s'hi va fixar el posicionament dels STES sobre el futur Estatut Docent. També es van recuperar els senyals d'identitat defesos al llarg dels anys, com ara la defensa d'una educació pública, integral, crítica, alliberadora, transformadora i de qualitat; l'ampliació de la xarxa de centres públics d'educació infantil; la democratització dels centres i el respecte a la seua autonomia; la igualtat en el treball docent; contra la competició i a favor de la cooperació; la consolidació i estabilitat laboral del professorat interí; l'equitat i igualtat entre dones i homes; l'educació no concebuda com un mercat; una aposta clara per l'escola rural; un sistema preparat per a la inclusió educativa; una solució al professorat tècnic d'FP; i la defensa de les llengües dels diferents

1r dia del Congrés d'Ensenyament de la Confederació d'STES

territoris. L'horitzó de l'Estatut Docent De tots els punts, es va fer un esment especial a l'oposició a un estatut docent que penalitze el professorat. La possibilitat d'una llei que regule l'Estatut Docent ha sigut una constant durant els últims 40 anys en l'àmbit educatiu. Diversos ministeris d'Educació –de diferents èpoques– han arribat a proposar alternatives, però no se n'ha arribat a concretar cap. La necessitat d'una ordre marc que reculli els drets docents ha sigut l'impuls que ha portat, també a diversos sindicats d'ensenyants, a demanar-ne la promulgació. En principi, l'existència d'un estatut bàsic docent no hauria de ser necessàriament negativa. L'Estatut Docent és una llei que pretén regular tot el que es refereix a la professió docent: tipus de funcionariat, estructura i ordenació, procediment de selecció, mobilitat, drets i deures, sistema retributiu, règim disciplinari, salut laboral, etc. L'especificitat de la professió docent requereix que, alguna de les qüestions citades, necessiten una regulació exclusiva, que ara no existeix,

o es regula de manera diferent segons la comunitat autònoma de què es tracte.

No obstant això, el risc a una involució en drets, així com el perill d'una jerarquització i una major divisió dins del professorat és una amenaça massa important que ha fet que la Confederació d'STES-i s'haja oposat a les propostes que suposaven retrocessos, la qual cosa ha frenat les iniciatives que han tingut lloc durant aquest temps. La falta de fons econòmics ha sigut una raó que, en diversos moments, també ha jugat en contra de la plasmació d'aquestes iniciatives. Darrere del suposat afany per la millora de l'ensenyament sempre s'ha amagat un desig privatitzador que, en el cas de les iniciatives de la dreta són més diàfanes, però que també han estat presents quan ha sigut el PSOE el que ha promogut intents de control, jerarquització, avaluació o divisió del professorat. En la Conferència, la representant del Ministeri va confirmar la preparació d'una nova proposta d'estatut que esperem que no incloga el que el professorat fa quaranta anys que rebutja.

LA CONFERÈNCIA INTERNACIONAL CONGREGA UNA ÀMPLIA REPRESENTACIÓ SINDICAL PER A DEBATRE SOBRE EDUCACIÓ

En el marc del congrés, es va celebrar una conferència internacional en què van participar nombroses organitzacions sindicals del món amb les quals STES-Intersindical manté relacions bilaterals o en forma part.

La Conferència es va realitzar en un moment en el qual és imprescindible reflexionar sobre les polítiques educatives que s'estan implementant en diferents parts del món i les condicions laborals de les treballadores i treballadors de l'ensenyament, incloent-hi tots els estaments i les situacions administratives, des de l'educació infantil fins a la universitat. A més, s'hi van posar en comú les reivindicacions,

les campanyes i les mobilitzacions que s'estan duent a terme o programant per a fer front a les polítiques neoliberals.

La primera intervenció internacional va ser la de Khaldun Almassri, primer secretari de l'ambaixada palestina a l'Estat espanyol, que va fer un explicació detallada dels danys causats en el sector educatiu després de la invasió d'Israel a Gaza i els successius atacs a Cisjordània.

Així mateix, va intervenir Odile Cordelier, vicepresidenta del Comitè Sindical Europeu de l'Educació (CSEE) i membre del Comitè Regional de la Internacional de l'Educació per a Europa, que va posar en relleu la necessitat de la coordinació del moviment sindical educatiu internacional i del treball dels sindicats en cada un dels estats. També va posar en valor el treball de STES-Intersindical en la CSEE i la Internacional de l'Educació,

Participants in the International Conference of the Congress of Teaching of the Confederation of STES

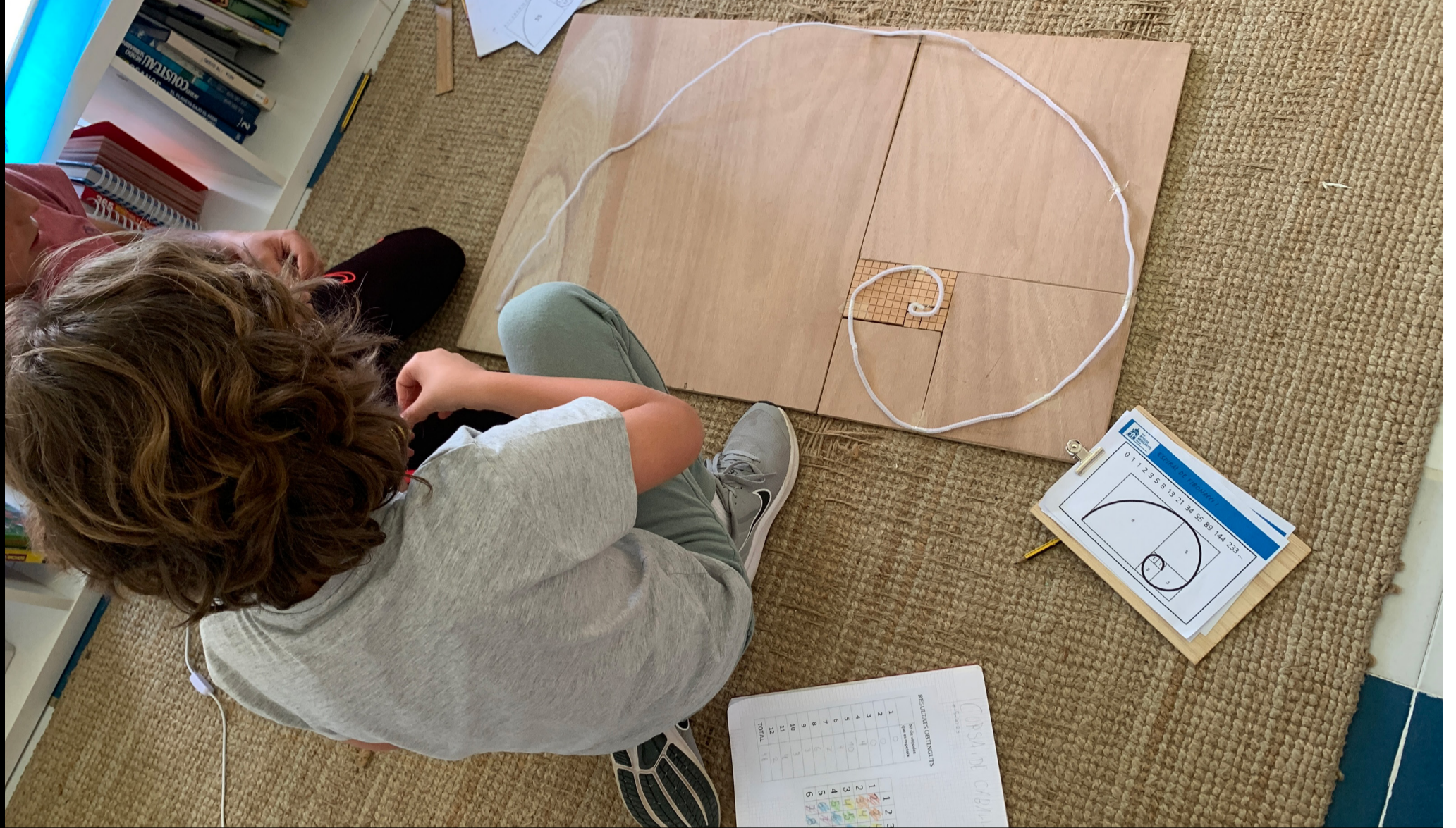
de la qual és membre fundador. També hi va intervenir Fernando Rodal, secretari executiu de la Confederació d'Educadors Americans, que va recalcar la situació de l'educació en el continent americà i la necessitat d'una resposta unitària local i global per a fer front a les polítiques neoliberals en l'ensenyament.

Seguidament, hi van anar intervenint representants dels sindicats que s'havien desplaçat fins a la Conferència Internacional, entre altres, de l'Argentina (CTERA); Cuba (STECD); el Brasil (CNTE); Portugal (FENPROF); França (SNES-FSU i SUD Éducation); Turquia (EGITIM-SEN); Itàlia (FLC-CGIL); organitzacions interterritorials com Altres Veus en Educació o Congrés Mundial contra el neoliberalisme educatiu. A més, hi van intervenir a distància representants d'Hondures (PRICPHMA); l'Argentina (CONADU i FEDUN); el Brasil (CONTEE); Itàlia

(ENSABONADES) o Mèxic (SNTE); així com de la Federació de Sindicats de Docents Universitaris d'Amèrica del Sud (FESIDUAS).

D'altra banda, diverses organitzacions van enviar comunicats davant la impossibilitat de participar-hi presencialment o a distància: de Suïssa (SUD i Syndibasa); Colòmbia (FECODE); el Perú (SUTEP); Panama (FREP); la Confederació de les Treballadores i Treballadors de les Universitats de les Amèriques (CONTUA). El sindicat sahrauí UTEFS no hi va poder assistir, ja que el seu representant no obtindré el visat.

La Conferència Internacional ha sigut una experiència important per a avançar en la defensa dels serveis públics, com l'educació, i la millora de les condicions laborals front a les polítiques neoliberals que s'estan aplicant en nombrosos països del món, com ara mateix a l'Argentina.

CEIP ATTILIO BRUSCHETTI DE XÀTIVA (LA COSTERA)

FIBONACCI I LA GEOMETRIA SAGRADA A L'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

EXPERIÈNCIES

Fernando Pérez García
Mestre de Primària en el CEIP Attilio Bruschetti

Les matemàtiques no tenen per què ser difícils ni impopulars; més encara quan estan a tot arreu, i es fonen, per tant, amb la vida. Això ho sabem ben bé en la nostra escola, on, a més, tractem que no es quede ningú arrere en el treball i l'aprenentatge d'aquesta matèria.

El CEIP Attilio Bruschetti és un centre públic de línia en valencià de la localitat de Xàtiva on hem implementat una metodologia basada en els Ambients d'Aprenentatge. Un dels canvis més destacats, a banda de dissenyar espais d'aprenentatge respectuosos i inclusivament basats en el disseny universal de l'aprenentatge i sota l'assessorament de la Càtedra de Neurociència de la Universitat de Barcelona, ha estat la creació de 3 ambients científics: Cosmos I, II i III (un per cada cicle de primària).

Les eines didàctiques i metodològiques en l'àmbit matemàtic en el CEIP Attilio Bruschetti estan centrades en la sensorialitat i en la manipulació, en el diàleg i en el debat, en la participació de tots i totes i en els aprenentatges compartits tractant de desenvolupar un pensament matemàtic crític.

En aquest sentit, i seguint el Decret 106/2022, de 5 d'agost, del Consell, d'ordenació i currículum de l'etapa d'educació primària, "les Matemàtiques són el llenguatge de la ciència, que aspira a quantificar o, almenys, a descriure amb precisió els fenòmens físics i naturals. És natural, per tant, que les connexions més directes i nombroses de les competències específiques de l'àrea de matemàtiques es donen amb les ciències i amb la tecnologia. [...] A més d'aquestes relacions estretes dins de

l'àmbit STEM, les matemàtiques estan presents en totes les àrees de l'activitat humana, en la mesura que necessiten una descripció precisa —de tipus numèric, geomètrica o estadística— del fenomen o aspecte de la realitat abordats. En particular, la utilització de la geometria és essencial per a desenvolupar el llenguatge de l'Educació Plàstica, Visual i Audiovisual."

Aquesta experiència globalitzada i desenvolupada en l'ambient de Cosmos II del CEIP Attilio Bruschetti sota el títol *Fibonacci i la geometria sagrada en l'educació primària*, que va rebre el Premi M. Antònia Canals en l'edició 2023, estigué motivada per una activitat inicial basada en el llibre *Fibonacci, el somiador de nombres*. Va tindre una durada aproximada de dos mesos. L'objectiu principal d'aquesta experiència ha sigut generar interès per les matemàtiques en general i per la geometria en particular i demostrar que es pot aprendre de manera divertida. Es va desplegar amb un total de 9 sessions de 50 minuts, que detallam a continuació:

ACTIVITAT INICIAL MOTIVACIONAL

SESSIÓ I – ANIMACIÓ LECTORA

L'activitat inicial ha sigut una animació lectora en què hem presentat el llibre *Fibonacci, el somiador de nombres* de Joseph D'Agnese. Va generar molta sorpresa el fet de la relació i presència dels nombres de la sèrie de Fibonacci, en el creixement i pètals de moltes flors, en les llavors dels gira-sols o en les escates de les pinyes, entre altres, igual que l'espiral que es forma amb la representació gràfica de la sèrie numèrica.

SESSIÓ II - SÈRIE FIBONACCI

La 2a sessió es presenta com una oportunitat d'utilitzar la calculadora. La proposta, grupal,

consistia a veure quin grup era capaç d'obtenir el nombre més gran de la sèrie de Fibonacci.

SESSIÓ III – GEOMETRIA PROJECTIVA

La sessió que va continuar va estar centrada en la geometria projectiva i va estar inspirada en la pedagogia de la llum de Reggio Emilia situant diferents recursos de llum (llanternes, retroprojector, taula de llum, etc.) per a experimentar amb diversos elements geomètrics en girar-los, moure'ls, superposar-los, etc. i/o canviant el punt de llum.

SESSIÓ IV – EXPERIMENTACIÓ AMB PALLETES

Aquesta sessió d'experimentació lliure amb palletes de diferents mesures i materials suposava deixar volar la imaginació dels xiquets i xiquetes i, de manera lúdica, oferir-los un material molt versàtil i creatiu que utilitzarem en una sessió posterior.

SESSIÓ V – PROPOSTES PROPORCIÓ ÀURIA

En aquesta sessió vaig presentar diferents propostes on continuàvem investigant amb relació a la sèrie de Fibonacci i la proporció àuria amb diferents materials manipulables i tauletes digitals.

SESSIÓ VI – GEOMETRIA PROJECTIVA AMB LLUM NEGRA

Els xiquets i xiquetes pogueren experimentar una sessió amb clar contingut artístic. Llum negra, pintures fluorescents i luminescents, cintes, etc. foren usats de manera lliure per representar i acolorir diferents elements i figures geomètriques bidimensionals que al contacte amb la llum negra pareixien eixir del paper i transformar-se en figures tridimensionals.

SESSIÓ VII – ELS SÒLIDS PLATÒNICS

La sessió VII va estar dissenyada per conèixer millor els 5 sòlids platònics desenvolupant la geometria dinàmica mitjançant diferents materials que permeteren als infants entendre millor la geometria que ens envolta. Fins i tot, comprovarem el teorema d'Euler.

SESSIÓ VIII – CONSTRUÏM CÚPULES GEODÈSIQUES

Aquesta sessió va donar continuïtat a la sessió IV i a la sessió anterior, ja que hem pogut muntar cúpules geodèsiques de diferents grandàries amb palletes de manera col·laborativa.

SESSIÓ IX – ESPIRALS ARTÍSTIQUES

Per a finalitzar aquesta situació d'aprenentatge, vaig voler tancar el cercle i tornar al tema inicial que ens va motivar per al seu desenvolupament: l'espiral de Fibonacci. En aquest cas, plasmant de manera lliure l'espiral treballada en sessions anteriors utilitzant diferents tècniques plàstiques.

Per acabar, i com deia M. Antònia Canals, (2009) "sens dubte, la pintura i el dibuix estan molt relacionats amb el coneixement geomètric, però sobretot amb la seua darrera fase, és a dir, amb l'expressió del que ja s'ha intuït i elaborat mentalment. Per això, primer hem de fomentar que els xiquets i xiquetes expressen verbalment el que han descobert, i després, fer possible que ho expresen, sovint de manera plàstica. L'expressió plàstica podem considerar-la el llenguatge de la geometria."

Més informació a:

<https://vimeo.com/83168883?share=copy>

BENIMODO (LA RIBERA ALTA)

AULA DIDÀCTICA DIDÍN PUIG: CONEIX UNA DE LES NOSTRES DONASSES!

EXPERIÈNCIES

Eva Cifres Pons

Coordinadora de l'Aula Didàctica

L'Aula Didàctica de Cultura Contemporània Didín Puig naix al si del programa d'Innovació Educativa de la Conselleria d'Educació, Universitats i Ocupació, l'any passat, concebuda al municipi de Benimodo (Ribera Alta) amb l'objectiu de difondre i dinamitzar la figura de la periodista Didín Puig. Però, qui era Didín?

Càndida Puig i Grau, coneguda per tots com a Didín, naix a Guadassuar el 28 de juny de 1927. Sa mare era mestra d'escola i son pare secretari d'ajuntament, i creia fermament en el foment del coneixement i l'educació per a totes i tots. Tant, que allà on treballava obria escoles i revistes en valencià. Motiu pel qual va ser afusellat en acabar la Guerra Civil.

Després de l'assassinat de son pare, Didín va anar a viure amb la mare i el germà a la localitat de Benimodo. Educada amb els valors de llibertat i democràcia que els pares defenien, sempre deia: "No podria haver viscut en altre lloc que no fora Benimodo", segons ella mateixa, "l'epicentre del món".

Cap a la primeria dels anys cinquanta participà amb la gran majoria d'intel·lectuals valencianistes en els cursos de Lo Rat Penat amb Enric Valor, Carles Salvador o Manuel Sanchis Guarner. Cal remarcar que tots eren homes! Però el seu desig d'estudiar en la universitat es va veure truncat pel sistema franquista, ja que es va negar a fer els cursos de la Secció Femenina de la Falange.

"Mare, que m'he equivocat de tren i estic a París", li va dir a sa mare. Als anys seixanta començava el seu exili amb gent com George Brassens o la Duquesa Roja. En aquella època estudià periodisme, i des de la capital francesa passà informació clandestinament per la frontera i organitzà concerts i recitals de poetes on portà artistes com Lluís Llach, Maria del Mar Bonet o Ovidi Montllor.

Anys més tard, a partir dels setanta, tornà a Benimodo. Va ser la primera dona que va donar classes de valencià en els jesuïtes de València. A més, va treballar en editorials com ara Gorg, la distribuïdora Molinell o la discogràfica Edigsa, on representava músics com Ovidi Montllor, el grup de danses Alimara o el grup Al Tall. Dona incansable, començà la seua tasca cultural en la premsa escrita per a després treballar tant en la ràdio com en la televisió pública: de RTVE a RTVV.

La seua amistat la portà a estar sempre ben a prop de la seua gent. Amiga i veïna, pròxima i acollidora. Va ser amiga de persones com Enric Valor, Ovidi Montllor, Carmelina Sánchez-Cutillas, Joan Fuster, Matilde Salvador, Rafa Armengol i, sobretot, de Vicent Andrés Estellés, amb qui intermedià per aconseguir-li una casa a Benimodo, on el poeta acabaria els seus dies.

Didín va morir en 2019 amb 91 anys. Va rebre diferents premis per la seua trajectòria biogràfica, com ara el Micalet d'Honor, en 2010, "per la seua vida dedicada a la cultura i al nostre poble". En 2017, el Guardó d'Or al Mèrit Cultural de la Generalitat Valenciana, així com el Guardó d'Or de la Mancomunitat de la Ribera Alta, en 2018, entre altres.

Arreplegant el quant d'aquells valors democràtics, de respecte i solidaritat, s'ha

promogut l'Aula Didàctica, en què fem diferents tallers lligats al currículum i a la vida de la periodista. Tot adaptat al nivell educatiu d'aquells que ens visiten. L'alumnat o tots aquells que ens visiten visualitzen en la sala de la Cultura un dels documentals, seguidament, es fa un treball de recorregut històric amb imatges segons el tipus de taller que faran després. Quan els alumnes són més menuts es fa un contacontes biogràfic en un espai adequat per a les diferents activitats. Hi ha diferents espais que visitaran: l'aula Cuina Didín, l'aula Didín i l'escenari. Finalment, fan un recorregut per la localitat de Benimodo amb diferents parades.

Cal dir que ens adaptem a horaris, i tots els materials que utilitzem són gratuïts. Podem agafar un màxim de 60 xiquets per dia. No n'hi ha mínim. Una oferta variada lligada al context històric, en què veiem des dels gèneres periodístics, l'exili, el folklore, la música, aficions, o reflexions, fins a activitats d'innovació, així com rutes per Benimodo urbanístiques, literàries, plàstiques, visita a la casa de Didín, entre altres propostes; una experiència creativa, divertida i interessant dirigida a diferent tipus d'alumnat: infantil, primària, secundària, batxillerat, universitaris o professorat. Així com a totes aquelles persones que ho sol·liciten a través de la pàgina web <https://portal.edu.gva.es/didinpuig/>

Des de l'Aula s'han realitzat uns materials audiovisuals com *L'Auca animada de Didín*, i *Didín, el valor d'una dona*, dirigits a diferents tipus d'alumnat. S'han confeccionat unes quantes peces musicals de material didàctic, així com una sèrie de material on tots els que ens visiten s'emporten seu propi record:

panells expositius, llibretes reciclades, teles cosides, cabuts, màscares, maletes, etc.

La importància de Didín Puig radicava en la seua capacitat per a fer-se ressò de tot allò que significa la identitat d'un poble treballant per un futur millor. És un element clau per a entendre la història del segle XX valencià. Un exemple de tenacitat i de lluita, un model de constància i de fidelitat. El punt d'unió de moltes sensibilitats i ideals.

Una oferta variada lligada al context històric, en què veiem des dels gèneres periodístics, l'exili, el folklore, la música, aficions, o reflexions, fins a activitats d'innovació, així com rutes per Benimodo urbanístiques, literàries, plàstiques

Si alguna cosa destaca d'ella és la seua incansable lluita cultural, la defensa de la llengua i, sobretot, el seu posicionament des de la visió d'una dona per a aconseguir fer una societat més justa i igualitària. Fomentar la lectura i l'educació en els més menuts era imprescindible.

Treballem en la difusió d'una figura que ha fet història on des de l'educació puguem estimar igual que ella: unes arrels, una cultura i una llengua. Vos esperem a tots i totes a l'Aula!

CEIP MIRANTBÒ DE CALLOSA D'EN SARRIÀ (LA MARINA BAIXA)

RÀDIO MIRANTBÒ:

LLENGUA, ESTIMA I TERRITORI

Miquel Marín

Mestre i coordinador de Ràdio Mirantbò

Als albars del darrer curs, naixia entre els *nyespros* i *barginges* de Callosa d'en Sarrià, una nova forma d'entendre l'educació i la comunicació: veia la llum Ràdio Mirantbò, nom homònim de la nostra partida i escola. Un projecte educatiu que en el seua curta vida, ha sigut capaç de ser guardonat amb el premi Tirant Avant Audiovisuals, així com el premi Carme Miquel de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

És un projecte on passen cursos de molt variada edat, i és totalment inclusiu, amb una participació activa des de la riquesa que aporta la diversitat del nostre benvolgut alumnat. Una ràdio què té com a pilars fonamentals: l'ús de la llengua i la normalització lingüística, l'apoderament de l'alumnat i el pensament crític com a ferramenta per a la transformació social.

Amb aquests objectius naix la ràdio com a mitjà de comprensió i expressió del món, com a mitjà per a contar allò que ens passa, la nostra història, d'una manera molt pròpia, propera i arrelada al territori. L'arrelament al territori, fa de Ràdio Mirantbò una ràdio en valencià, que aposta per la normalització lingüística i que està servint per a aprofitar una ràtio d'alumnat baixa per treballar aspectes de la parla que a l'aula ordinària queden en un segon o tercer pla: la prosòdia, tan important per a transmetre i interpretar un missatge; la pronunciació correcta en valencià, com puguen ser les vocals obertes en persones que no tenen a

llengua a casa. O bé, i seguint amb aquest grup de persones, poder motivar-los i donar-los la confiança suficient perquè empen la llengua de forma diària i natural.

Servint a aquest fi lingüístic en són bandera seccions nostres com: "Dites, embarbussaments i endevinalles del Mirantbò", que serveixen alhora per a la recuperació de la nostra tradició oral o bé "Radiocontes", on interpretem relats curts d'autors com Llorenç Giménez o Gianni Rodari. Quan no, convidem a Úrsula, la bibliotecària

La participació activa i amb ella l'aprenentatge significatiu, ha estat present en tot el procés de creació de la ràdio. Des del disseny del logotip, així com la proposta de programes

del poble, per a ajudar-nos a entonar en els programes i gravar amb nosaltres!

I com no, també tenim el "Mirantbò Comedy", on les més menudes gaudeixen contant acudits. També, les nostres falques publicitàries d'infantil, o bé, "El Racó de la Música", on difonem grups, música i artistes en la nostra llengua, com: Marala, Pep Gimeno, *el Botifarra*, o Zoo.

Canviant de terç, i aventurant-nos a parlar del segon pilar de la ràdio, l'apoderament de

l'alumnat, cal dir que aquest factor és el motor i la motivació de la nostra xicalla.

La participació activa, com s'ha esmentat adés, i amb ella l'aprenentatge significatiu, ha estat present en tot el procés de creació de la ràdio. Des del disseny del logotip, així com la proposta de programes, de forma conjunta amb el professorat. Seguint amb aquesta línia, pensem que aquesta participació és un tret identificador del nostre projecte de pòdcast; de fet, els programes hui dia es desenvolupen de la mateixa manera: els grups d'alumnes fan la prova de micròfons, l'escriptura de guió, els assajos, la gravació, i fins i tot creen cartells i vídeos propagandístics que ajuden a la difusió del projecte. Per no parlar d'una de les activitats que més diverteixen la xicalla: eixir pel poble a repartir quartilles a la gent, així com parlar amb els establiments per a penjar els cartells! Tot un comboi!

Per a tancar aquest bloc, vull afegir les paraules d'un alumne de sisé, que va escriure en un moment de reflexió quan acabà el curs: "Ràdio Mirantbò ha sigut un lloc on les coses van espai, no ixen a la primera. Però quan acabes i ho aconsegueixes, fa que confies més en tu mateix".

I és que, seguint aquest fil, la nostra ràdio es reivindica com un lloc on posar el fre, on no cap la immediatesa que impera en la societat, en definitiva, un espai de calma, cura i reflexió. Per a concloure, cal explicar el tercer pilar, la nostra bandera, què és el pensament crític. El pensament crític en la ràdio, s'entén per la forma amb la qual es tracta l'alumnat, fent-lo partícip de la realitat

que l'envolta. Es tracta llavors, d'investigar, tocar, explorar aquells temes que ens interessen, d'una forma contextualitzada i apoderadora. Fruit d'aquesta voluntat, tenim les darreres seccions per explicar: "La Veü Callosina", la nostra secció d'opinió on s'han abordat temes com el 8M, s'ha parlat sobre la situació del col·lectiu LGTBIQ+, o bé, hem fet una entrevista a Jéssica Sanchis, psicòloga i mare del col·legi, per tractar un tema tant d'actualitat com és la salut mental.

Per a concloure aquest tercer pilar, esmentem una de les seccions que més interés suscita, sobretot per la implicació de famílies, persones del poble, i altres referents: "Converses fora de classe". Des d'aquest indret s'han realitzat entrevistes al grup musical Òwiv, a la rondalla Soca en arrel, hem sentit la veu de dones apoderades com Rita Cabañero, àrbitra professional de futbol; també hem desmuntat prejudicis lingüístics amb el reconegut lingüista callosí Vicent Beltran... Fins i tot, hem fet una anàlisi dels projectes urbanístics a les nostres comarques amb la plataforma Salvem la vall de Llíber i Callosa Sostenible.

Al remat, la qüestió ací és i serà educar persones en l'estima i defensa del territori, així com l'estima i defensa de les persones que l'habitarem.

Gràcies, doncs, a companyes, famílies, col·lectius i persones anònimes que ens han fet costat per a continuar avant! Convidem el públic a trobar-nos en les xarxes socials i donar suport al projecte, perquè ara més que mai: "Baixa al carrer i participa. No podran res davant d'un poble unit, alegre i combatiu".

FENT CAMÍ

NATURA VALENCIANA

LA DESEMBOCADURA DEL VINALOPÓ EN LA CARTOGRAFIA HISTÒRICA

«El acequia que don Manuel mandó hacer»

Joan V. Pérez Albero

Les actuals comarques del Baix Segura i el Baix Vinalopó eren l'àmbit d'un antic golf marí, que s'hi va formar fa aproximadament 6000 anys, conegut com el *Sinus Ilicitanus* (Fig 1). Allí desembocaven els rius Segura i Vinalopó, de manera que el golf va anar reblint-se per les aportacions sedimentàries dels dos i de les procedents de les serres circumdants, al mateix temps que anaven formant-s'hi restingues litorals arenoses que van anar separant l'antiga badia del mar i la convertiren en un sistema albuferenc, fins a desaparèixer totalment en el segle XIX, també fruit de les dessecacions que hi va dur a terme en el segle XVIII el cardenal Belluga i el duc d'Arcos per obtenir noves terres de cultiu. Queden en l'actualitat les salines de Santa Pola i el Fondo com a relictos d'aquest golf. Només en moments de grans avingudes, les aigües del Vinalopó

arribaven a la conca del Segura, la qual cosa suposava la comunicació dels dos rius. Aquest fet va ser arreplegat en alguns mapes de l'antiguitat, ja que s'hi cartografia el Vinalopó, sense anomenar-lo, com a tributari del Segura, com ara el de Francisco Antonio Cassaus (1693) (Fig 2), entre altres.

Més avant, en el *Mapa del Reyno de Valencia* (1795), Cavanilles situà la desembocadura del riu en la Laguna de Elche (Albufera d'Elx) (Fig 3). En aquest mapa, cartografià també algunes de les assarbs que, partint de Catral i San Felipe, arribaven al Segura prop de la desembocadura a Guardamar, i a més, hi dibuixà una línia recta que comunicava una d'aquestes assarbs amb la Laguna de Elche. Cavanilles, mitjançant aquesta línia, tornà a connectar les conques hidrogràfiques del Vinalopó i del Segura. Què és el que volgué representar Cavanilles amb aquesta interconnexió entre ambdues conques? Fem-ne una mica d'història.

Hui se sap que l'Albufera d'Elx (actuals salines de Santa Pola) ha perviscut fins als nostres dies com a zona humida gràcies a la construcció d'assarbs que li aportaven aigua procedent del Segura. Els senyors d'Elx van mantindre artificialment aquesta albufera des de l'edat mitjana, moguts pels guanys que els proporcionaven les seues pesqueres i la seua caça. Si no haguera sigut per

aquestes aigües transvasades artificialment des del Segura, l'Albufera s'hauria eixugat fa segles. Entre aquestes assarbs, hi ha la que va manar construir l'Infant Manuel de Castella (1234-1283), primer senyor cristià d'Elx, germà d'Alfons X el Savi, per transvasar aigua dolça des del Segura fins a l'Albufera d'Elx. Aquesta assarb, que data del segle XIII, va ser coneguda inicialment com l'assarb de Don Manuel i posteriorment com l'assarb de la Reina i l'assarb de l'Infant.

Dibuixant aquesta línia recta procedent de les assarbs del Segura, Cavanilles no feu sinó plasmar una de les primeres o tal volta la primera interconnexió entre conques en la història hidrològica valenciana.

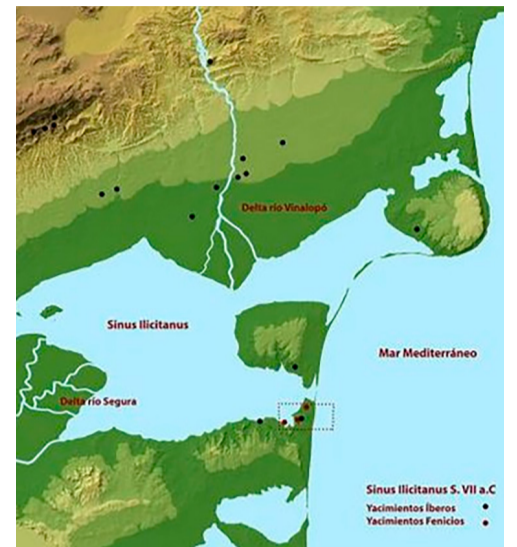

Fig. 1.- El Sinus Ilicitanus

Fig. 2.- Fragment del mapa de Cassaus

Fig. 3.- Fragment del mapa de Cavanilles

PARAULES MENEDES I JOVES

HERBA

Col·lectiu de Literatura Infantil i Juvenil Pep Sempere

Autora: Keum Suk Gendry-Kim
Editorial: Reservoir Books, 2024 (cat)
Temàtica: històrica, amb perspectiva feminista
Adreçat a lectors i lectores de totes les edats

Novel·la gràfica de no ficció que ens conta la història real de supervivència de la coreana Lee Ok-Sun després d'exercir de «dona de conhort» (obligada pels japonesos) durant la guerra sinojaponesa des de 1937 a 1945. Després de 55 anys aconseguen tornar a la seua terra, Corea del Sud.

Al mateix temps, observem la història de la mateixa autora sobre com va poder realitzar-se aquest projecte de llibre, tant pel que fa a la protagonista com quant a ella mateixa.

Es tracta d'un llibre dur, en què la violència, encara que no explícita visualment, està present en tot moment. Conta la història d'una dona marcada des de molt jove per les seues ansies d'anar a escola i aprendre, juntament amb les falses promeses, vendes i segrestos als quals és sotmesa per la seua pròpia família.

Hi destaca l'ús simbòlic del títol: *Herba*, que ens recorda la naturalesa, allò que l'ésser humà no va poder doblegar i que, en el cas de la protagonista, ens porta als seus records, sense recórrer a imatges realistes i explícites de la violència rebuda, substituïdes per eixes imatges agradables.

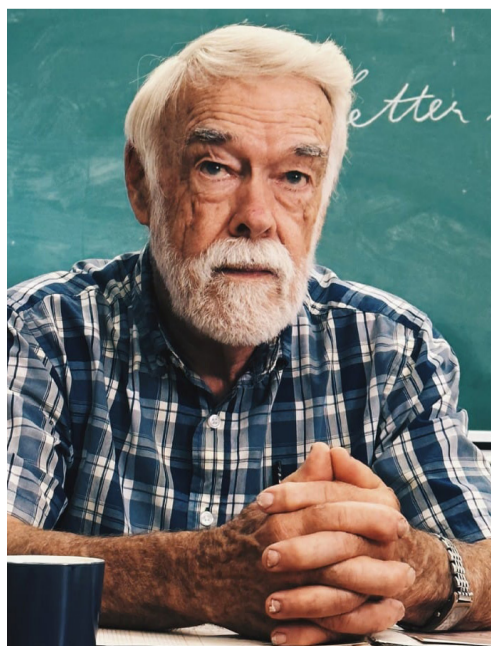
Resulta interessant la part gràfica, només en blanc i negre que, juntament a la relació entre l'el·lipsi i el grafisme, ens conta i dona

a conèixer la situació tan dura viscuda per la protagonista d'una manera més suportable. A açò s'afegien altres recursos artístics com la imatge en doble pàgina, la desaparició de les representacions figuratives per taques negres, el contrast del blanc i el negre amb la llibertat i la violència, la superposició de diverses imatges en una, les seqüències cinematogràfiques, etc. Són tan sols exemples de la versatilitat gràfica de l'obra.

Una obra que denuncia la violència exercida, sobretot, a les dones, i més si són pobres (per la seua condició de gènere i de classe). I que ens conta que l'única cosa que els queda és la solidaritat entre elles. El capital i el poder no tenen compassió dels desfavorits. En aquest context, destaca la resiliència de la dona que, malgrat totes les contrarietats de la seua vida, continua mantenint la il·lusió per aprendre i anar a escola. Llibre de denúncia i alhora d'esperança.

EN PANTALLA

EL MÈTODE FARRER: LES CARTES DEL RECORD

Begoña Siles Ojeda

Direcció i guió: Esther Morente
Producció: Ramiro Acero
Fotografia: Carlos Aparicio
Muntatge: Alfonso Suárez
Documental. Estat espanyol, 2024

La normalitat, si ens hi fixem, és quan s'escriu una carta siga per a algú, no per a u mateix, i, a més, que s'hi inscriba el desig implícit d'una resposta. Però pot ocórrer tot el contrari, que qui l'escriu siga el destinatari d'una carta que

va escriure de pròpia mà temps arrere. Tot una anomalia en la lògica de qualsevol fil de correspondència.

Doncs bé, el documental *El mètode Farrer*, de la directora novella valenciana Esther Morente, narra com pot ocórrer aquest succés, tan pròxim a una trama de gènere fantàstic.

El mètode Farrer està basat en una extraordinària experiència docent del mestre Bruce Farrer. El documental relata la història d'aquest mestre d'institut, d'una xicoteta localitat del Canadà, que des de 1977 porta encarregat als seus alumnes de 14 anys que s'escriuen una carta a si mateixos, on conten com imaginem la seua vida al cap de 20 anys. Farrer guarda aquestes cartes a casa fins a passats eixos vint anys, per a enviar-les, llavors, una per una als respectius destinataris. *El mètode Farrer* no sols narra la compromesa labor

educativa d'aquest professor, sinó també l'impacte emocional que produeix en els destinataris rebre aquestes cartes, ja adults, que parlen dels seus somnis, pors i sentiments adolescents.

Aquesta òpera prima d'Esther Morente és, tal com ella declara, "una sorprenent reflexió sobre la memòria" a través de la senzilla tasca escolar dels alumnes del mestre Bruce Farrer. Per a Farrer, conservar els records no és només contar la història personal de cadascun dels seus alumnes, sinó mantindre la Història, així, amb majúscula.

La mirada de Morente penetra en l'experiència educativa de Bruce Farrer amb la mateixa vitalitat i tenacitat del protagonista de la seua història, el mestre, "el guardià dels records", tal com se l'anomena en el documental.

LLEGIT AVUI

#PrimaveraMusical

LITERATURA I CANÇONS

Universitat d'Alacant. Alacant, 2023. 199 pàg.

La literatura en la música o com els poetes i novel·listes han format part de la música en valencià des dels seus inicis. *Literatura i cançons*, editat per la Universitat d'Alacant (UA), és un material pedagògic essencial per a tractar en les aules els textos musicats. En el llibre apareixen un fum de referències amb poemes musicats d'autors, com ara Maria Mercè Marçal, Vicent Andrés Estellés, Joan Fuster, Maria Ibars, Marc Granell, Enric Valor o Salvador Espriu, per citar-ne alguns. L'obra recull les opinions de destacats estudiosos, encapçalats per Josep Vicent Frechina, i també ens recorda com la música en valencià apareix referenciada en diferents novel·les contemporànies. Aquest manual és una síntesi de l'exposició impulsada pel Servei de Llengües de la universitat alacantina i de tot un seguit de conferències

l·ligades a la #PrimaveraMusical, una etiqueta que empra la UA per a un fenomen itinerant que ha recorregut un grapat de pobles i ciutats, així com la Xarxa Vives d'universitats.

Ricard Chulià

PAÍS VALENCIÀ. EIXIDA D'EMERGÈNCIA

Editorial Afers. Catarroja, 2024. 247 pàg.

Chulià és un dels grans argumentadors i discutidors del nacionalisme valencià en les xarxes socials. Un home que desmunta amb contundència i dades qualsevol informació que menysprea el futur polític, cultural i social del poble valencià. Amb *País Valencià. Eixida d'emergència* porta a cap un repàs audaç i empíric sobre qüestions identitàries, l'infrafinançament i la submissió de valencianes i valencians a la classe política mesetària. Amb capítols curts i engrescadors ens recorda perquè ens hem convertit en «els cambres dels madrilenys i els geriàtrics dels nord-europeus». I ho hem fet després de renunciar a l'agricultura i la indústria per apostar-ho tot en el turisme i la rajola. L'eixida del País Valencià d'Espanya és més una necessitat que no una entelèquia. Ni amb «l'alineació dels astres» —amb governs similars de PSOE,

Podem i Compromís a la Moncloa i la Generalitat—, s'ha aconseguit que deixem d'estar a la cua d'entre les autonomies de l'Estat. Estem davant d'una lectura reflexiva que ens entretindrà a la vegada que activarà la consciència.

Sigfredo Chiroque Chunga

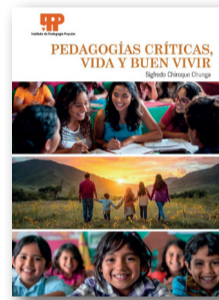
PEDAGOGÍAS CRÍTICAS, VIDA Y BUEN VIVIR

Instituto de Pedagogía Popular.

Lima, 2024. 199 pàg.

Al Perú la innovació educativa ha tingut, i té, Sigfredo Chiroque com un dels seus màxims exponents. Enguany ha editat material nou en què posa de manifest que la pedagogia en general és la teoria totalitzant de la realitat educativa. La pedagogia crítica seria la teoria de l'educació popular alliberadora que s'ha estat nodrint dels avanços de l'humanisme, principalment marxista i cristià. Cal afegir als seus fonaments l'humanisme originari, per superar el colonialisme i l'eurocentrisme a les mateixes bases de les pedagogies crítiques. Chiroque raona sobre com plantejar l'ensenyament: «Per a entendre la qüestió pedagògica, cal tindre plena claredat sobre conceptes com la vida, els aprenentatges i l'educació (...). És un dret dels humans l'aprenentatge al llarg

de la vida, no com a acumulació de sabers per ser més productiu o per poder pujar en les faenes, sinó per a poder viure millor». Una bona aproximació per a entendre la renovació pedagògica a l'Amèrica del Sud.

Xavier Besalú, Jordi Garcia, Teresa Julio, David Pujol, Maite Pujol, Antoni Tort, Isabel Vilafranca.

ROSA SENSAT. QUAN L'EDUCACIÓ S'ARRELA A LA VIDA

Associació de Mestres Rosa Sensat.

Barcelona, 2024. 217 pàg.

Aquesta publicació retrata la vida i obra de Rosa Sensat, una pedagoga que portà a terme una revolució pacífica a favor dels drets dels infants i de la igualtat de la dona. Moltes de les seues propostes pedagògiques i socials continuen de vigorosa actualitat i ofereixen elements de reflexió sobre els reptes que avui tenim plantejats en el camp educatiu. El llibre reuneix un aplec de diverses mirades que ressegueixen les principals fites vitals i professionals de Rosa Sensat. Amb treballs com els aplegats ací, veiem com s'han ampliat i superat qualitativament els primers estudis sobre la mestra iniciats fa més de trenta anys. Una segona part recull una selecció d'articles i col·laboracions de Rosa Sensat poc coneguts i que ara són posats a l'abast de qualsevol persona interessada en el tema. Posen en context *Vers*

l'escola nova, la seua obra més destacada i coneguda, i constitueixen una antologia en què descobrirem la riquesa i intel·ligència de les anàlisis de Sensat sobre la realitat educativa, social i política del seu temps.

ESCRIT AHIR

UN PAÍS SENSE DIDÀCTICA? (XVI)

Ferran Pastor i Belda

El passat mes d'abril, durant la reunió de preparació de la Trobada de l'Horta Sud, vaig assistir a la inauguració de l'exposició sobre la història de l'ensenyament del valencià que es va fer a Picanya. Una excel·lent exposició complementada amb les paraules de Cebrià Ciscar. Mentre la gaudia, evocava els viatges que compartíem des de València per a assistir a aquestes reunions el company Francesc Aledón, que en glòria estiga, i jo. Va ser en algun d'aquests trajectes quan Francesc em va parlar d'una experiència pionera d'ensenyament del valencià. Em va explicar que a mitjan anys

setanta l'ajuntament franquista de València va promoure l'ensenyament de la llengua en les escoles d'EGB de la ciutat. Em va dir que ell va col·laborar en aquesta experiència quan treballava en l'escola del Saler. Les classes de valencià, voluntàries i gratuïtes, destinades als alumnes d'EGB, es feien de 12 a 13 h en la mateixa escola.

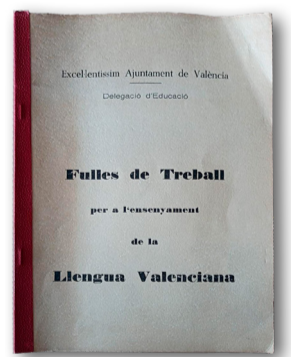
Aquesta informació la tenia mig oblidada fins que vaig descobrir el llibre anomenat *Fulles de Treball per a l'ensenyament de la Llengua Valenciana*, publicat l'abril de 1975 per la Delegació d'Educació de l'Excel·lentíssim Ajuntament de València. Es tracta d'una col·lecció enquadernada de 16 fitxes amb un suplement de models de conjugacions verbals. Les fitxes, molt bàsiques, estan estructurades en lectures didàctiques de geografia i història valencianes. Hi ha també una part d'ortografia i exercicis que es completen amb una

antologia on estan representats escriptors i escriptores coneguts. Hi apareixen Vicent Andrés Estellés, Maria Ibars, Santiago Bru i Vidal, Enric Navarro Borràs, Teodor Llorente, Almela i Vives, Eduard López Chavarri, etc. Sí, l'ajuntament franquista de València incloïa la poesia d'Estellés en les seues publicacions. L'ortografia segueix la gramàtica de Carles Salvador i el model de llengua té un bon nivell dins d'un criteri pedagògic. Les *Fulles* eren el material didàctic oficial destinat al programa municipal d'ensenyament de la llengua que em va rescatar Francesc.

El cas és que en les històries oficials de l'ensenyament de la llengua catalana al País Valencià no es conta aquest episodi. No l'he trobat, per exemple, en la recopilació *Valencià a l'escola. Memòria i testimoni. III Jornades d'Història de l'Educació Valenciana* (2007). I convindria que algú l'investigara en les

hemeroteques i en la burocràcia municipal per a saber-ne més detalls: quantes escoles hi van participar, quins mestres... Un primer interrogant sobre el tema: el franquisme municipal constata una recuperació nacional valenciana de la qual no li convenia allunyar-se?

Acabaré amb una observació de bibliòfil. Si ens atenem a la cronologia, no conec cap manual d'ensenyament del català destinat a escolars abans que les *Fulles* editat per una administració pública dels Països Catalans durant el franquisme.

RITMES D'ARA I ACÍ

PEP DE LA TONA. EL TEMPS DE LA CALOR

Vicent Xavier Contrí

Un any després de deixar les Corts Valencianes com a diputat de Compromís, Josep Nadal (la Gossa Sorda i Vertigen) torna al món de la música. Pep de la Tona, nom del grup lligat a la seua família pegolina i al bandoler de Pedreguer del segle XIX, amplia l'escena combativa amb dotze cançons que conformen un treball ambiciós. *El temps de la calor* (Maldito Records, 2024) és un viatge per les injustícies patides pels habitants del País Valencià al llarg de la història, per la defensa del territori,

però també és una cançó d'amor dedicada als nostres pobles i la seua gent. Aquest homenatge col·lectiu està adobat per la presència d'un grapat de veus. Jazzwoman, Àlex Seguí (la Gossa Sorda), Arnau Giménez (la Gossa Sorda, Malifeta i Zoo), Ses, Jonatan Penalba, la Maria i Cate Giorgi visten les proclames de Nadal. La nòmina de músics és també extensa, tant en la gravació del disc com en els directes. Junt amb Nadal lidera la formació Hèctor Peropadre (Aspenat) i s'hi han sumat exponents d'Obrint Pas, El Diluvi, Diàspora, Smoking Souls, La Fúmiga, Ciudad Jara o el guitarrista i cantautor Miquel Pérez, entre altres. Als botonets i en la producció ha estat un altre il·lustre: Mark Dasousa, assistit per Cristian Rico.

La proposta es mou en les mateixes coordenades de la Gossa Sorda (*reggae*,

ska, *rock*, *punk*, vents, dolçaines...) amb pinzellades *tecnopop* i urbanes, en una actualització cap a les sonoritats que governen els festivals ara. El disc, amb tants protagonistes, s'assegura els fonaments per a mantindre's en peu o, si més no, crear sinergies. A més, guarda temes equiparables als grans èxits de la Gossa. Destaquem «Picaïna» «La ciutat cansada» i «Trilla», cançons que no han tingut videoclip de moment. El que cal esbrinar és si el vell públic *gossenc* acudirà als concerts amb els seus fills; i si eixos fills i filles adolescents estaran disposats a créixer amb Pep de la Tona.

UNA CAMINADA PER A REIVINDICAR LA LLENGUA I EL TERRITORI

**UNES 150 PERSONES VAN PARTICIPAR EN LA PRIMERA
"TRAVESSA PER LA LLENGUA" ENTRE FANZARA I ARGELETA
ORGANITZADA PER LA CONFLUÈNCIA -NOS**

Paco Galiano
Membre del Consell Escolar
Valencià per part de l'STEPV

STEPV-Intersindical Valenciana forma part de la confluència -NOS que, entre altres activitats de caràcter cívic i cultural, impulsa "Travesses per la llengua", una proposta de quatre caminades, una per cada estació de l'any, que simbolitzen les nostres quatre barres i que s'inicia amb la travessa entre Fanzara i Argeleta a l'Alt Millars, el 5 de maig.

-NOS està composta per 26 entitats cíviques del món de l'acció social, cultural, educativa i de l'àmbit del treball i naix per la necessitat de respondre al retrocés en l'ús social del valencià i a les accions del govern PP-VOX per afeblir-lo i convertir-lo en un element d'enfrontament i divisió: decret d'educació que redueix el valencià, casos de discriminació de l'ús del valencià en centres públics, retirada de revistes, model de fragmentació dialectal contra l'estàndard oficial...

Associar la defensa de la llengua amb caminades pel territori valencià ha estat un encert, com mostra l'alta participació en la travessa Fanzara-Argeleta, on van aplegar-

se unes 150 persones d'arreu del domini lingüístic del «nostre valencià, el català de tots», des del Barcelonès i el Montsià fins al Baix Vinalopó o el Comtat, i també de comarques castellanoparlants. La primera marxa es fa pels bells camins de les terres de l'Alt Millars amb la intenció de mostrar que la cohesió social i la vertebració territorial és inclusiva i que el valencià és patrimoni de tot

«En el transcurs del segle XXI poden desaparèixer del 50 al 95 % de les llengües del món, i la pandèmia ha accelerat en vint anys aquest procés» (Carme Junyent)

el País Valencià, perquè, com és ben sabut, adquirir una llengua no implica renunciar a cap altra. El valencià és patrimoni de totes les valencianes i els valencians.

En el moment actual d'emergència lingüística i també d'emergència climàtica

trobem que aquesta proposta de -Nos és pertinent. En la lògica dominant de jerarquització de llengües en un món globalitzat, les llengües amb gran nombre de parlants estan desplaçant les llengües minoritzades, és un procés de substitució que s'està accelerant darrerament: «En el transcurs del segle XXI poden desaparèixer del 50 al 95 % de les llengües del món, i la pandèmia ha accelerat en vint anys aquest procés» (Carme Junyent). Aquesta pèrdua de diversitat lingüística és correlativa a la pèrdua de capacitat de decisió de les comunitats de parlants de llengües minoritzades en totes les esferes, i el medi ambient n'és una. Dit d'una altra manera, si els parlants d'una llengua en procés de substitució no poden decidir plenament el seu ús en tot els àmbits és indicador que algú està decidint per ells en aquests àmbits, siga educatiu, econòmic, laboral, polític o social. El Programa Ambiental de les Nacions Unides assenyala: «La Biodiversitat també inclou la diversitat cultural humana. De fet, la cultura pot ser alterada pels mateixos vectors que la biodiversitat».

La llengua és l'element més cohesionador d'una societat, i no ens referim al concepte

llengua en abstracte sinó de cada societat, de la riquesa de les diverses llengües que es parlen al món, més de cinc mil, i això és un patrimoni de tota la humanitat. I la millor manera de contribuir a la cohesió dins de la diversitat mundial en aquest trosset del món on «viu» el valencià-català és en la nostra llengua: amb el seu ús, conreu, difusió i respecte. Per tant, les mobilitzacions de -NOS volen sensibilitzar envers actituds lingüístiques proactives i fer causa comuna de totes les valencianes i valencians als pobles i ciutats d'arreu de la nostra estimada geografia. A les llengües en recessió només les salven els parlants, amb una mentalitat i actituds que superen la lògica jeràrquica empobridora de què parlàvem adés. I les llengües, afortunadament, depenen de la voluntat dels seus parlants i aquestes sempre n'acullen de nous.

STEPV-Iv comparteix amb -NOS que cal posar-nos en marxa arreu del País Valencià per reivindicar el dret individual i col·lectiu a la igualtat lingüística: dret a un entorn segur per a utilitzar la llengua pròpia en totes les ocasions i funcions com una part del benestar col·lectiu. El Sindicat participa des del primer moment d'aquesta confluència d'associacions amb la voluntat de convidar tothom a sumar-se a les diferents travesses de nord a sud del País Valencià, com a itinerari físic en què pensem el país des del gaudi del nostre patrimoni natural i cultural alhora. Però també instem a denunciar públicament les amenaces i a reivindicar els reptes i les propostes que configuren una política lingüística que garantisca l'ús de la nostra llengua.

Apel·lem a la saviesa que destil·la la passejada, de Robert Walser, quan diu que «sense passejar i sense la contemplació de la natura que hi va aparellada, sense aquesta cerca tan deliciosa com instructiva, em sent perdut». I encara una altra referència. Diu Henry David Thoreau, precursor de la desobediència civil, que caminar és usar les cames i reflexionar. Caminar és una activitat harmoniosa però també aporta un coneixement radical i directe de l'entorn. Si aquest entorn és el País Valencià, cal que siguem els valencians i valencianes qui ens posem en marxa.

Ens trobem en la pròxima caminada!